

Arrest

nr. 346 997 van 21 mei 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 1 september 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 augustus 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 januari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 april 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat D. GEENS verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart van Palestijnse origine, Arabier en moslim te zijn en werd geboren op (...) te Rafah, Gaza. U studeerde aan de universiteit en heeft een diploma bedrijfsbeheer. U bent gehuwd met A. (...) en jullie hebben samen vier kinderen. U en uw familie zijn geregistreerd bij UNRWA en kregen bijstand van deze organisatie. In Gaza werkte u in de bouw- en landbouwsector. Op 19 september 2023 verliet u Gaza omwille van de algemene situatie en om uw familie te kunnen ondersteunen.

U reisde via Egypte en Turkije naar Griekenland, waar u op 23 november 2023 aankwam en werd overgeplaatst naar een opvangcentrum op het eiland Kos. Daar diende u een verzoek om internationale bescherming in. U bleef tot 10 januari 2024 in het opvangcentrum in Kos, daarna verbleef u steeds in verlaten huizen aan de kust. Tijdens uw verblijf in het gesloten centrum in Kos waagde u een ontsnaptingspoging samen met andere mannen, maar jullie werden gevat en u werd daarbij geslagen in uw gezicht. Op 9 april 2024 kreeg u de vluchtelingenstatus in Griekenland. U vertrok naar Athene en ging uw Grieks reisdocument ophalen. Enkele dagen later keerde u terug naar Kos om uw ADET (Griekse

verblijfskaart) op te halen. In Athene verbleef u ofwel in verlaten huizen, ofwel in het park als het warm genoeg was. U probeerde werk te vinden door naar een halte te gaan waar werkgevers dagloners oppikten, maar u werkte uiteindelijk niet meer dan tien dagen, in de landbouw of in de schoonmaak. U werd ook niet correct uitbetaald. In Athene werd u op straat vaak tegengehouden door de politie voor identiteitscontroles. Eén keer doofde een politieagent zijn sigaret uit op uw hand terwijl u sliep. Uw rugzak werd ook eens gestolen.

Op 24 november 2024 vertrok u naar België, waar u op 27 november 2024 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Bij terugkeer naar Griekenland vreest u de algemene situatie.

Ter ondersteuning van uw verzoek legt u de volgende documenten voor:

- Kopieën van uw Palestijns paspoort, identiteitskaart, geboorteakte, universiteitsdiploma, UNRWA familiekaart, Palestijns paspoort en identiteitskaart van uw vrouw, geboorteakte van uw vrouw, geboorteakte van uw kinderen, uw huwelijkscontract, foto's van uw familie en huis in Gaza, foto's van verwondingen van uw vrouw en dochter

Uw Grieks vluchtelingenpaspoort en ADET, foto's van leefomstandigheden in Griekenland, foto's van uw verwondingen in Griekenland, een document van een geldtransfer

- Psychologische attesten opgemaakt in België (17.04.2025, 25.06.2025 en een voorschrift voor medicatie)
- Medische documenten opgemaakt in België (maagproblematiek, voetproblematiek en tandproblemen)

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofdte bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen, het psychologisch verslag van Fedasil (15.04.2025) en van M.B. (...) (25.06.2025) en de doktersvoorschriften blijkt immers dat u psychologische problemen heeft, wellicht lijdt aan een depressie en kenmerken vertoont van PTSD (CGVS, notities persoonlijk onderhoud 24/28695, 2.07.2025, p. 3, 21; document 16, groene map). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Zo werd aangegeven dat u op eender welk moment zelf pauze mocht vragen (CGVS, p. 2, 3, 10). Uit het verloop van het persoonlijk onderhoud blijkt dat u alle vragen begreep en u kon ter zake zonder aarzeling of lange pauzes antwoorden. Op het einde van het onderhoud gaf u aan de tolk en alle vragen begrepen te hebben en stelde u alles gezegd te hebben wat u wilde zeggen (CGVS, p. 21). Daarenboven maakten noch u noch uw advocaat bezwaar tegen het plaatsvinden van dit onderhoud.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit de elementen die voorhanden zijn (informatie verkregen van het Ministry of Migration & Asylum [Hellenic Republic], 10.07.2025, [document 2, blauwe map]; documenten 1-2, groene map), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet, namelijk de vluchtelingenstatus, in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist (CGVS, p. 9).

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigten van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een “bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid” moet worden bereikt, wat slechts het geval is “wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid” [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigten van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigten [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaagean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; en Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>).

Echter, de commissaris-generaal is van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-generaal besteedt hierbij in

het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met bepaalde ernstige feiten en situaties, namelijk slagen en verwondingen door de politie bij jullie ontsnaptingspoging uit het gesloten centrum en gebrek aan medische verzorging (CGVS, p. 15-16), moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en gezondheidszorg (CGVS, p. 15-20) voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe zeer beperkte stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

- U ondernam geen concrete stappen om duurzame huisvesting te zoeken behalve uw neven in Griekenland te contacteren (CGVS, p. 18-19). U contacteerde ook geen hulporganisaties behalve een Arabischtalige die jullie hielp met het voorzien in jullie basisbehoeften (CGVS, p. 18, 20).
- Voor het zoeken naar werk beperkte u zich tot het bezoeken van één bushalte waar dagloners worden opgepikt. Verder ondernam u geen andere concrete of gerichte inspanningen om werk te vinden (CGVS, p. 19-20).

Uit objectieve informatie blijkt dat personen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen in Griekenland automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem). In dit geval hebt u uw verzoek om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend. Daarom moet worden opgemerkt dat u, toen u in Griekenland was als verzoeker, een fiscaal registratienummer had waarmee u toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het Commissariaatgeneraal is daarom van mening dat u bepaalde stappen hebt kunnen ondernemen om werk te vinden en in uw levensonderhoud te voorzien. Als begunstigde van internationale bescherming werd u een ADET verleend. U moest vervolgens een afspraak maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van uw AFM bij te werken (Cfr. Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights p. 20-21, gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf). Het komt u als statushouder toe om de middelen die het recht en uw status in Griekenland u bieden terdege te gebruiken, hetgeen u allerminst aantoont.

- U ging voor uw maag- en tandproblemen naar Laiko General Hospital Athene, maar daar stuurden ze u door naar een privé dokter omdat u geen ziekteverzekering had (CGVS, p. 20). U heeft echter geen enkele

stap ondernomen om een AMKA te verkrijgen, hoewel u daar wel duidelijke instructies voor had ontvangen (CGVS, p. 14-15). Ook bent u niet naar een ander ziekenhuis gegaan om medische hulp te zoeken (CGVS, p. 20).

Het Commissariaat-generaal wijst erop dat personen die internationale bescherming genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooien van deze procedures in de periode 2020-2023 (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDAGR_2023-Update.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socioeconomic rights , gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegian.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: https://rsaegian.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf). U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om uw AMKA aan te vragen of te activeren. Het komt aan de verzoeker toe om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden. De informatie toont aan dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen, en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van gratis toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDAGR_2023-Update.pdf; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). Verschillende Ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-tohealthcare_; en _Communication on the status of migration management in mainland Greece_ (p. 4, 12)). Toegang tot psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection beschikbaar op : https://migrant-integration.ec.europa.eu/system/files/2023-10/Information%20Guide%20for%20Beneficiaries%20of%20International%20Protection_Eng.pdf). Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

Met betrekking tot uw medische problematiek (document 17), waaromtrent u niet concreet aantoont dat uw mogelijkheden of beperkingen om in dit verband uw rechten uit te oefenen anders zijn dan de mogelijkheden of beperkingen waarmee ook de onderdanen van deze lidstaat geconfronteerd kunnen worden, moet worden opgemerkt dat dergelijke problematiek volgt uit de eventuele beperkingen van het gezondheidsstelsel in deze lidstaat op zich. Als dusdanig behoort dit aspect echter niet tot de bevoegdheden van het Commissariaat-generaal en dient u zich te beroepen op de geëigende procedure.

Bovendien staat uw situatie in Griekenland in contrast met de zelfredzaamheid die blijkt uit onderstaande bevindingen.

- U regelde uw reis volledig zelf, met hulp van vrienden en familie uit Gaza (CGVS, p. 8, 9).
- U slaagde erin de nodige Griekse documenten waar u, conform de u toegekende status recht op had én die u toegang verschaffen tot verschillende basisvoorzieningen, zelfstandig te verkrijgen (CGVS, p. 14).
- U heeft twee neven in Griekenland, van wie er een u financieel hielp (CGVS, p. 5-6, 10, 21; document 15, groene map).
- In België bent u ingeschreven in een interimkantoor en heeft u een aantal dagen gewerkt (CGVS, p. 4-5). U volgde ook Nederlandse lessen gedurende een maand en bent van plan u in te schrijven voor een nieuwe lessenreeks in september (CGVS, p. 5).
- U kan uw plan trekken in het Engels (CGVS, p. 5).

Deze bevindingen tonen aan dat u over de zelfredzaamheid en vermogen om u aan te passen beschikt om op uw eigen benen te staan in Griekenland.

De vaststelling dat er in uw hoofde mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, u lijdt aan depressie, slaapproblemen en vertoont symptomen van PTSD (document 16, groene map), doet hieraan

géén afbreuk, aangezien u evenmin aantoonde dat uw bijzondere kwetsbaarheid het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95).

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van incidenten met derden en aanvaringen met de daar aanwezige autoriteiten (CGVS, p. 15, 16, 18), moet worden opgemerkt dat deze situatie niet kan worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende behandeling.

- Bovendien blijkt op basis van de gegevens die voorhanden zijn dat u naar aanleiding van uw ervaringen geen pogingen hebt ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties, hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet.

- Voor de meerdere incidenten die u aanhaalt, i.e. fouilleringen, een agent die een sigaret op uw hand doofde, een aanval door een verslaafde met een spuit, diefstal van uw rugzak en onderbetaling door werkgevers, heeft u hiervan nergens melding gemaakt of aangifte gedaan (CGVS, p. 15, 16, 18, 20).

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

De overige documenten die u neerlegt veranderen niets aan bovenstaande vaststellingen. Deze documenten handelen namelijk uitsluitend over uw identiteit en die van uw familie en over de situatie in Gaza (documenten 3-12, 18, groene map), over uw verblijf in Griekenland en het doorlopen van de asielprocedure in Griekenland (document 1-2, 13, 14). Elementen die hier niet ter discussie staan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Gaza.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in een enig middel op de:

“- SCHENDING VAN ARTIKEL 3 EVRM

- SCHENDING VAN ARTIKEL 4 HANDVEST GRONDRECHTEN EU

- SCHENDING VAN ARTIKEL 57/6, §3 VREEMDELINGENWET

- SCHENDING VAN DE BEGINSELEN VAN BEHOORLIJK BESTUUR: HET ZORGVULDIGHEIDSBEGINSEL, DE REDELIJKE TERMIJNEIS, HET VERTROUWENSBEGINSEL EN HET RECHTSZEKERHEIDSBEGINSEL, HET REDELIJKEIDSBEGINSEL EN DE MATERIËLE MOTIVERINGSPLICHT

- SCHENDING VAN ARTIKEL 3 VAN DE WET INZAKE DE FORMELE MOTIVERING VAN BESTUURSHANDELINGEN”.

Verzoeker stelt inzake de bestreden beslissing vooreerst:

“Een dergelijke beslissing op grond van artikel 57/6, §3, 3° Vreemdelingenwet moet echter worden getroffen binnen een termijn van vijftien werkdagen na ontvangst van het verzoek om internationale bescherming dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden.

Deze termijn werd niet gehonoreerd door verweerder, waardoor een beslissing tot niet-ontvankelijkheid van het verzoek tot internationale bescherming niet meer kan worden genomen op grond van artikel 57/6, §3, 3° Vreemdelingenwet.

Het verzoek tot internationale bescherming dateert van 27 november 2024 en werd overgemaakt aan verweerder op 22 april 2025. Uiteindelijk werd de bestreden beslissing pas genomen op 22 augustus 2025.

Door de bestreden hierop alsnog te baseren, schendt verweerder artikel 57/6, §3, derde lid Vreemdelingenwet.

3. Bovendien schendt een dergelijke beslissing, waarbij de beslissing werd genomen tot het niet-ontvankelijk verklaren van het verzoek tot internationale bescherming van verzoeker op grond van artikel 57/6, §3, 3° Vreemdelingenwet ondanks het duidelijk overschrijden van de termijn van vijftien werkdagen, de redelijke termijneis, het vertrouwensbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel.

De wetgever heeft voorzien dat, aangezien een verzoeker om internationale bescherming een verzoek indient, er binnen vijftien werkdagen reeds een beslissing moet worden genomen indien met dit verzoek niet-ontvankelijk wil verklaren op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° Vreemdelingenwet. Deze termijn is, derhalve, zeer kort.

Het verzoek tot internationale bescherming dateert van 27 november 2024 en werd overgemaakt aan verweerder op 22 april 2025. Uiteindelijk werd de bestreden beslissing pas genomen op 22 augustus 2025.

Door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen wordt in de bestreden beslissing nergens uiteengezet waarom de wettelijk vereiste termijn niet kon worden gerespecteerd. Er dient derhalve te worden aangenomen dat er geen redenen voorhanden zijn waarom de wettelijk vereiste termijn van vijftien werkdagen niet kon worden gerespecteerd.

Ook op basis van de redelijke termijnvereiste blijkt derhalve dat verweerder niet meer over de mogelijkheid beschikt om de aanvraag van verzoeker als niet-ontvankelijk te beschouwen in toepassing van artikel 57/6, §3, 3° Vreemdelingenwet.

Verzoeker verwijst in deze context tevens naar het vertrouwens- en rechtszekerheidsbeginsel.

Het vertrouwensbeginsel kan worden omschreven als één van de beginselen van behoorlijk bestuur krachtens hetwelk de burger moet kunnen vertrouwen op een vaste gedragslijn van de overheid, of op toezeggingen of beloften die de overheid in een concreet geval heeft verricht (RvS 28 mei 2001, nr. 93.104).

Verzoeker mag erop vertrouwen dat, na een termijn van meer dan vijftien werkdagen, zijn aanvraag niet meer als niet-ontvankelijk zal worden verklaard op grond van artikel 57/6, §3, 3° Vreemdelingenwet. Het vertrouwensbeginsel houdt dan ook in dat de door het bestuur bij een rechtsonderhorige gewekte rechtmatige verwachtingen dienen te worden gehonoreerd (RvS 28 januari 2008, nr. 179.021).

*In eenzelfde lijn beroept verzoeker zich op het rechtszekerheidsbeginsel, dit is een uit de rechtstaat voortvloeiend beginsel dat inhoudt dat het recht voorzienbaar en toegankelijk dient te zijn zodat de rechtssubjecten in staat zijn de rechtsgevolgen van hun handelingen op voorhand in te schatten, en dat die rechtssubjecten moeten kunnen vertrouwen op een zekere standvastigheid van het bestuur (I. OPDEBEEK en M. VAN DAMME (eds.), *Beginselen van behoorlijk bestuur*, Brugge, Die Keure, 2006, 315-349).*

Ook hierom mag de verzoekende partij ervan uitgaan dat zijn aanvraag niet meer als niet-ontvankelijk zal worden verklaard op grond van artikel 57/6, §3, 3° Vreemdelingenwet, gelet op uitblijven van een beslissing door de bevoegde overheid binnen de wettelijke termijn van vijftien werkdagen.

Door echter op 22 augustus 2025 alsnog de aanvraag van verzoeker als niet-ontvankelijk te beschouwen in toepassing van artikel 57/6, §3, 3° Vreemdelingenwet, ondanks de wettelijk vereiste termijn van vijftien werkdagen, schendt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de redelijke termijn en het vertrouwens- en rechtszekerheidsbeginsel."

Verzoeker geeft in het kader van het voorgaande tevens een uiteenzetting omtrent de inhoud van de motiveringsplicht en doet gelden:

"Door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen wordt in de bestreden beslissing nergens uiteengezet waarom de wettelijk vereiste termijn niet kon worden gerespecteerd.

Hierdoor wordt de verzoekende partij niet in kennis gesteld van de redenen waarom de wettelijke termijn van vijftien werkdagen niet kon worden gerespecteerd.

Hierdoor schendt de verwerende partij artikel 57/6, §3 Vreemdelingenwet gelezen met de artikelen 1 t.e.m. 3 van de wet inzake de formele motivering van bestuurshandelingen."

Verzoeker vervolgt:

"De verzoeker partij merkt op dat de bewijslast met betrekking tot de verleende internationale bescherming(ssstatus) in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet in beginsel berust bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

De bestreden beslissing bevat geen specifieke informatie over het actueel karakter van het statuut van verzoeker in Griekenland en het verblijfsrecht waarover hij zou (kunnen) beschikken.

Het kan daarom bezwaarlijk worden gesteld dat actueel of op het moment van het nemen van de bestreden beslissing zou blijken dat verzoeker nog steeds over internationale bescherming zou beschikken in Griekenland.

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan bovendien niet stellen dat verzoeker de actualiteit van de bescherming die hij voorheen gekregen heeft in Griekenland niet zou betwisten. De verzoekende partij erkende enkel dat hij tijdens zijn verblijf in Griekenland - het land dat hij verliet - kon beschikken over een verblijfsstatuut.

Het onderzoek van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is niet afdoende. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voldoet hiermee ook niet aan zijn bewijslast.

Bovendien blijkt dat, zelfs indien zou worden aangenomen dat dit onderzoek afdoende zou zijn en hieruit voortvloeit dat verzoeker op een gegeven moment in Griekenland internationale bescherming heeft verkregen, er minstens indicaties bestaan waaruit blijkt dat de actualiteit (aangezien moet worden aangetoond dat de verzoekende partij op dit moment beschikt over internationale bescherming in Griekenland voor de toepassing van artikel 57/6, §3, 3° Vreemdelingenwet) van zowel de internationale beschermingsstatus als de daaraan gekoppelde verblijfstitel ter discussie staan.

De verzoekende partij verliet Griekenland op 24 november 2024.

De verzoekende partij is dus sindsdien niet meer woonachtig in Griekenland. Hij heeft aldaar dus geen domicilie meer. Daarnaast kan de verkregen internationale bescherming worden ingetrokken of beëindigd door de Griekse autoriteiten.

De verzoekende partij wijst daarbij op de artikelen 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming), dewelke ook zijn voorzien in de Griekse regelgeving.

De bestreden beslissing dient hierom te worden vernietigd, zodat er aanvullende onderzoeksmaatregelen kunnen bevolen worden: met name dat de nodige informatie wordt opgevraagd bij de Griekse autoriteiten over het actueel karakter van de internationale bescherming dewelke verzoeker heeft verkregen in Griekenland en het hieraan gekoppelde verblijfsrecht.”

Verzoeker doet verder een algemene, theoretische uiteenzetting aangaande de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: de Vreemdelingenwet).

“In casu wijst de verzoekende partij erop dat hij geen bescherming tegen refoulement geniet in Griekenland en wijst de verzoekende partij erop dat hij bij een terugkeer een risico loopt op onmenselijke en vernederende behandeling, hetgeen het beschermingsstatuut in Griekenland niet effectief maakt. In het bijzonder wijst de verzoekende partij op het gebrek aan huisvesting, voldoende werkgelegenheid, onderwijs, ondersteuning en medische bijstand in Griekenland in zijn specifieke situatie.

Verzoeker lichtte, in het kader van zijn verzoek tot internationale bescherming, toe dat hij gedwongen werd om Griekenland te verlaten.

Verzoeker verwijst hiervoor naar de verklaringen die hij heeft afgelegd. Verzoeker benadrukt de stappen hij ondernomen heeft om zijn verblijf in Griekenland op te bouwen, doch zonder succes. Hij nam hiertoe verschillende initiatieven. Desondanks slaagde verzoeker er niet in zijn leven duurzaam op te bouwen in Griekenland. De ervaringen die verzoeker had in Griekenland, onder meer als verzoeker tot internationale bescherming, zorgde ervoor dat hij geen kansen zag om zijn situatie te verbeteren. Het wordt dan ook niet verklaard welke stappen verzoeker dan nog concreet had kunnen nemen om zijn leven op te bouwen in Griekenland. Het louter stellen dat verzoeker hiertoe de “intentie” niet zou hebben gehad, quod non, is onvoldoende.

De verzoekende partij verliet Griekenland op 24 november 2024.

Verzoeker heeft sindsdien geen band of huisvesting meer in Griekenland. Derhalve kan niet worden verwacht van verzoeker dat hij, actueel, kan terugkeren naar Griekenland, temeer omdat verzoeker geen enkel aanknopingspunt meer heeft in Griekenland. Het was voor hem niet mogelijk om een menswaardig bestaan uit te bouwen in Griekenland, waardoor hij genooddaakt was het land te verlaten. Verweerder haalt dan ook niet aan welke stappen de verzoekende partij nog meer had kunnen/moeten zetten, gelet op de toelichting die door de verzoekende partij werd verschaft over hun situatie in Griekenland tijdens het persoonlijk onderhoud.

Hoewel verzoeker formeel erkend is als vluchteling in Griekenland, blijkt uit zijn verklaringen dat hij aldaar geconfronteerd werd met systematische tekortkomingen in de uitoefening van zijn fundamentele rechten.

In deze context moet benadrukt worden dat de heer M. (...) in Griekenland ernstige schendingen van zijn menselijke waardigheid en fysieke integriteit heeft ondergaan. Tijdens zijn verblijf in het gesloten centrum op Kos werd hij door de politie geslagen in het gezicht bij een ontsnappingspoging. Later, in Athene, werd hij op straat vernederd en mishandeld, onder meer doordat een politieagent een brandende sigaret op zijn hand uitdrukte.

Dit soort incidenten toont aan dat niet enkel structurele armoede, maar ook een reëel gevaar op mishandeling door autoriteiten aanwezig is. Volgens vaste rechtspraak van het EHRM (o.a. M.S.S. t. België en Griekenland, 21 januari 2011, nr. 30696/09) is reeds een combinatie van structurele tekorten en onverschilligheid van de autoriteiten voldoende om een schending van artikel 3 EVRM vast te stellen.

De persoonlijke ervaringen van de heer M. (...) overstijgen duidelijk deze drempel.

Voorts blijkt uit zijn verblijf in Griekenland dat hij in de praktijk geen toegang had tot de meest elementaire levensvoorwaarden. Hoewel hij in theorie over een ADET en een Grieks reisdocument beschikte, kon hij geen stabiele huisvesting vinden en leefde hij noodgedwongen in parken of verlaten huizen. Hij werkte hooguit tien dagen en werd daarbij niet correct uitbetaald. Pogingen om toegang te krijgen tot gezondheidszorg werden gefrustreerd omdat hij geen AMKA-nummer had; hij werd uit het openbaar ziekenhuis weggestuurd en doorverwezen naar een privé-arts, wat hij niet kon betalen.

Het CGVS stelt wel dat hij bijkomende stappen had kunnen ondernemen, maar miskent daarbij dat hij psychologisch zwaar getraumatiseerd was (met diagnoses van depressie en PTSD bevestigd door Belgische attesten van 17 april en 25 juni 2025) en dat hij in een toestand van structurele kwetsbaarheid verkeerde. Het EHRM benadrukt dat bij de beoordeling van artikel 3 EVRM bijzondere aandacht moet gaan naar de kwetsbaarheid van betrokkenen, zeker wanneer kinderen of gezinnen in kwestie zijn (zie Tarakhel t. Zwitserland, 4 november 2014, nr. 29217/12).

De heer M. (...) reisde met zijn vrouw en vier jonge kinderen, en kan onmogelijk geacht worden met hen in menswaardige omstandigheden te overleven in Griekenland.

Daarnaast is het beroep van het CGVS op het beginsel van wederzijds vertrouwen niet absoluut. Het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat dit vertrouwen kan worden weerlegd indien sprake is van "systemische tekortkomingen" of van "bijzondere individuele omstandigheden" die een reëel risico op onmenselijke behandeling opleveren (Jawo, C-163/17, r.o. 92; Ibrahim, C-297/17 e.a., r.o. 88-90). Recente internationale rapporten, waarnaar ook het CGVS zelf verwijst (zie verder hieronder), bevestigen dat statushouders in Griekenland stelselmatig geconfronteerd worden met uitsluiting van huisvesting, ontoereikende gezondheidszorg en administratieve hindernissen.

Het is niet louter een kwestie van "moeilijkheden" maar van structurele materiële deprivatie die, in combinatie met zijn medische toestand en gezinslast, wél de drempel van artikel 3 EVRM bereikt.

De huidige situatie in België bevestigt bovendien de ernst van zijn problematiek.

De heer M. (...) is onder medische en psychologische behandeling, met voorschriften voor antidepressiva en documentatie van lichamelijke klachten (maag, voet, tandproblemen). Het feit dat deze behandelingen pas in België konden worden opgestart toont aan dat hij in Griekenland geen reële toegang had tot zorg. Verder blijkt zijn integratiebereidheid: hij volgde Nederlandse lessen, werkte via een interimkantoor en toont motivatie om zijn leven hier op te bouwen. Dit staat haaks op het beeld dat hij in Griekenland "zelfredzaam" zou zijn geweest. Integendeel: pas in een context van effectieve opvang en begeleiding kan hij functioneren.

Een bijkomend element is dat de Belgische autoriteiten bijzondere aandacht moeten schenken aan zijn kwetsbaarheid als Palestijnse vluchteling uit Gaza. Hoewel het CGVS terecht stelt dat terugzending naar Gaza uitgesloten is, mag dit niet betekenen dat België zich kan beperken tot een loutere verwijzing naar de formele vluchtelingenstatus in Griekenland. Artikel 33 Vluchtelingenverdrag (non-refoulement) en artikel 3 EVRM leggen een positieve verplichting op om een terugkeer naar omstandigheden die mensonwaardig zijn te vermijden. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft in eerdere zaken erkend dat ook individuele elementen (zoals medische problemen en kwetsbaarheid) maken dat een overdracht naar Griekenland niet verantwoord is.

Daarbij moet onderstreept worden dat de heer M. (...) zich reeds in een precaire psychische toestand bevindt, met bevestigde PTSD-symptomen en depressieve klachten. Een gedwongen terugkeer naar Griekenland, waar hij reeds traumatische ervaringen opliep en geen toegang vond tot zorg, zou zijn geestelijke gezondheid ernstig in gevaar brengen. Het EHRM heeft geoordeeld dat ook psychisch lijden onder artikel 3 EVRM valt, zeker wanneer betrokkene reëel risico loopt op verslechtering van zijn toestand wegens gebrek aan behandeling (Paposhvili t. België, 13 december 2016, nr. 41738/10)."

"Bovendien wordt de situatie van verzoeker nog meer bemoeilijkt door de administratieve grote problemen die zij zal kennen."

Verzoeker wijst vervolgens op en doet een betoog aan de hand van algemene landeninformatie inzake de situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, en dit onder meer op het vlak van de toegang tot huisvesting, werkgelegenheid, gezondheidszorg en sociale voorzieningen en de moeilijkheden bij het verkrijgen en het vernieuwen van documenten zoals een ADET, AFM-nummer en AMKA-nummer. Verzoeker concludeert:

"Het onderzoek van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is dan ook onzorgvuldig gevoerd. Er blijkt niet dat er (effectieve) mogelijkheden zouden zijn voor de verzoekende partij om een menswaardig leven op te bouwen in Griekenland, in tegenstelling tot hetgeen wordt aangehaald in de bestreden beslissing. Verzoeker zal, buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om, terechtkomen in een toestand van achterstelling die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid in het licht van artikel 4 van het Handvest.

De verzoekende partij wijst er derhalve op dat het voldoende is aangetoond dat in zijn individuele geval er sprake is van een risico op schending van artikel 3 EVRM en artikel 4 Handvest en dat de toegekende bescherming in Griekenland niet effectief is.

8. De verzoekende partij wijst er derhalve op dat het voldoende is aangetoond dat in zijn individuele geval er sprake is van een risico op schending van artikel 3 EVRM en artikel 4 Handvest en dat de toegekende bescherming in Griekenland niet effectief is.

De voorwaarden voor de toepassing van artikel 57/6 §3, 3° Vreemdelingenwet zijn niet vervuld, waardoor de bestreden beslissing deze bepalingen schendt."

Verzoeker stelt dat er een "vermoeden van tekortkoming van de Griekse overheid" moet worden gehanteerd en tracht aan de hand van algemene landeninformatie aan te tonen dat de situatie voor begunstigden van internationale bescherming die terugkeren naar Griekenland dermate dramatisch is dat deze op zich volstaat om te besluiten dat er een risico is op een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM en dat verweerder derhalve ten onrechte uitgaat van het vermoeden dat de grondrechten van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland worden gerespecteerd. Verzoeker betoogt:

"Dat in hoofddorde verzoekende partij meent dat het aan de CGVS is om aan te tonen dat de bescherming die hij in Griekenland kreeg zowel nog actueel is als effectief en efficiënt is en dat IN CONCRETO."

Verzoeker tracht vervolgens aan te tonen dat de rechten van statushouders in Griekenland niet dezelfde zijn als deze van de Griekse bevolking. Daarbij voert hij aan de hand van algemene landeninformatie aan dat statushouders worden uitgesloten van mogelijkheden tot gezinshereniging en geeft hij aan:

“Dat verzoekende partij dan ook in dat verband een objectieve reden van ongelijke behandeling met Griekse onderdanen aantoont.

Dat bovendien de CGVS onterecht meent dat ondanks het feit dat zij zich niet meer kan baseren op het vermoeden dat de internationaal beschermden in Griekenland gelijke rechten genieten als de lokale bevolking, het alsnog aan verzoeker is te bewijzen dat hij in een toestand van verregaande deprivatie riskeert terecht te komen – quod non.

Dat de CGVS dan ook de aanvraag van verzoeker op het vlak van ontvankelijkheid niet zorgvuldig onderzocht, minstens dient gesteld te worden dat de bestreden beslissing behept is met een manifeste appreciatiefout, nu een gelijke behandeling verondersteld werd, terwijl dit niet het geval is.

Dat het echter niet alleen de gelijke grondrechten zijn, die onderzocht dienen te worden, zeker niet indien deze realiteit tegengesproken wordt door verzoeker, doch ook de bestaansondersteunende maatregelen.

Overwegende bovendien dat de rechten van een genietende van internationale bescherming in Griekenland NIET gelijk zijn aan deze van de Griekse onderdanen.

Dat dit nochtans de premisse is voor de toepassing van het vertrouwensbeginsel in de asielsystemen van elke lidstaat.

Dat in casu vastgesteld dient te worden dat door de CGVS onterecht uitgegaan wordt van een gelijke behandeling en toegang tot de basisrechten.

Dat dit principe van gelijke behandeling formeel tegengesproken wordt door het laatste verslag van RSA – uitgegeven op 7 april 2025.

Dat de toestand nog erger is voor diegenen die Griekenland verlieten en terugkerende statushouders zijn, nu zij wat zij aan netwerk konden uitbouwen verloren door het tijdsverloop dat zij in het buitenland, in casu België verbleven.

Dat de CGVS door de termijnen niet na te leven die door de wetgever gesteld worden aan een onontvankelijkheidsverklaring dan ook de situatie van verzoeker verslechtert.

Dat het in die omstandigheden niet opgaat – ook al zouden de wettelijke termijnen enkel termijnen van orde zijn – quod non – om een dossier zo lang te laten liggen om het dan vervolgens alsnog onontvankelijk te verklaren.

Dat het tijdsverloop zeker zoals in casu gecombineerd met de vaststelling dat er geen aanleiding is om het vermoeden van bescherming in een andere lidstaat conform het GEAS-principe te laten spelen, maakt dat de onontvankelijkheidsbeslissing die in casu genomen werd niet gevolgd kan worden.

Dat de verzoekende partij aan de RVV als asielinstantie dan ook vraagt dat zijn verzoek ontvankelijk zou verklaard worden.

De de Commissaris die dient toe te geven dat de levensomstandigheden in Griekenland van asielzoekers en vluchtelingen als “problematisch” en “precair” kunnen aangemerkt worden, zodanig dat de toegang tot de basisvoorzieningen (huisvesting, voeding , hygiëne, medische zorgen “bemoeilijkt” kan worden in realiteit geen enkel concreet onderzoek doet van deze omstandigheden, doch probeert te vermijden te moeten toegeven dat ze wel degelijk als onmenselijk of mensonterend kunnen worden beschouwd, zoals bedoel in artikel 3 van het EVRM.”

Verzoeker wijst op en citeert uit algemene landeninformatie en geeft aan:

“Dat indien de Griekse autoriteiten in gebreke blijven ondersteuning te voorzien voor statushouders, het niet opgaat aan verzoeker te verwijten geen steun gezocht te hebben, die hij toch niet kon krijgen.

(...)

Dat zelfs als het HELIOS/ programma eerstdaags zou opgestart worden, dan is het duidelijk dat de kans dat verzoeker ervan zou kunnen genieten onbestaande is.

(...).”

Verzoeker vestigt de aandacht op (informatie over) racisme en de moeilijke toegang voor statushouders tot huisvesting, werkgelegenheid, taalonderwijs, sociale zekerheid, gezondheidszorg en Griekse documenten zoals een ADET, AFM-nummer en AMKA-nummer en doet gelden:

“Dat naast de automatische desactivatie van de AMKA na het verlopen van de termijn op de verblijfsvergunning, wordt deze volgens deze tekst OOK GEDESACTIVEERD wanneer het wettelijk verblijf in het land ONDERBROKEN wordt.

Dat voor verzoeker het absoluut niet aangetoond is dat hij een AMKA gekregen heeft, nochtans noodzakelijk voor het uitoefenen van zijn rechten op gezondheidszorg en toegang tot de arbeidsmarkt, doch bovendien is het vrijwel zeker dat deze intussen gedesactiveerd werd omdat verzoeker sinds geruime tijd GEEN LEGALE VERBLIJFSPLAATS meer heeft in Griekenland.

Dat de verwijzingen door de CGVS naar dit verslag dan ook slechts gedeeltelijk zijn, wat niet correct is.”

Verzoeker stelt verder dat de tekortkomingen te wijten zijn aan de Griekse autoriteiten. Verzoeker vervolgt:

“Dat de mogelijkheid om documenten te hernieuwen of een duplicaat te krijgen van de ADET ook onterecht optimistisch benaderd wordt door de CGVS.

Dat om zijn rechten uit te oefenen men echter zowel een ADET, een AFM als een AMKA dient te hebben.

Dat naast de automatische desactivatie van de AMKA na het verlopen van de termijn op de verblijfsvergunning wordt deze volgens deze tekst OOK GEDESACTIVEERD wanneer het wettelijk verblijf in het land ONDERBROKEN wordt.

Dat bovendien, ingeval van verlies of diefstal van het verblijfsdocument, dit ongeldig wordt zodra het verlies aangegeven wordt bij de Griekse autoriteiten, wat meteen ook gevolgen riskeert te hebben op de geldigheid van AMKA en AFM.

Dat het feit dat de tekortkomingen totaal te wijten zijn aan de Griekse autoriteiten ook bevestigd wordt door het RSA verslag van maart 2025 mbt de documenten en socio-economische rechten: cfr. hoger :

(...)

Dat bovendien verzoekende partij wil opmerken dat ingeval van terugkeer naar Griekenland het verre van zeker is dat zijn documenten nog geldig zullen zijn.

Dat de toegang van verzoeker tot zijn rechten dan ook verre van gegarandeerd is.

(...)

Overwegende dat om geen risico's te lopen om zonder verblijfsvergunning te blijven in Griekenland, men dus minstens 6 maanden voor het verstrijken van zijn ADET eigenlijk de vernieuwing ervan zou moeten vragen, dit voor verzoeker duidelijk zeer moeilijk zal zijn gedurende die periode zich staande te houden.

Dat verzoeker dan bovendien een verblijf zal moeten aantonen, wat hij evenmin heeft....

Dat verzoeker dan ook wel degelijk in elk geval met de beruchte "catch 21" geconfronteerd zal worden en verstoken zal blijven van zijn rechten.

Dat de appreciatie van de CGVS in dit verband duidelijk niet gevolgd kan worden.

Dat er tenslotte de problematiek van de kennis van de taal is.

(...)"

Verzoeker concludeert:

"We volharden dat verzoekende partij niet kan terugkeren naar Griekenland omdat de levensomstandigheden van erkende vluchtelingen, subsidiair beschermden en asielzoekers in Griekenland mensenonterend zijn, en dat de Commissaris dus de asielaanvraag van verzoekende partij in ontvankelijk verklaren moet, in overeenstemming met artikel 57/6 van de wet van 15/12/1980.

Dat verzoeker dan ook uitdrukkelijk vraagt de onontvankelijkheidsbeslissing van de CGVS teniet te doen, vast te stellen dat de bescherming waarvan hij in theorie zou moeten genieten in Griekenland niet effectief is en te stellen dat zijn verzoek tot internationale bescherming ontvankelijk dient verklaard te worden.

Dat verder verzoeker vraagt dat zijn VIB eveneens gegrond zou verklaard worden en dat hem vervolgens de status van vluchteling, minstens deze van subsidiaire bescherming zou toegekend worden in België."

Verzoeker doet vervolgens nog een uiteenzetting aangaande de wijze waarop zijn verzoek om internationale bescherming, zo dit niet onontvankelijk verklaard wordt, moet worden beoordeeld ten aanzien van zijn land en regio van herkomst. Verzoeker tracht voorts aan te tonen dat hij op grond van de verklaringen, documenten en informatie zoals opgenomen in het dossier in aanmerking komt voor de toekenning van internationale bescherming.

2.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande:

"Het huidige beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren.

In hoofddorde de betwiste beslissing van het Commissariaat-Generaal te schorsen en te vernietigen zodat er aanvullende onderzoeksmaatregelen kunnen bevolen worden.

In subsidiaire orde de betwiste beslissing van het Commissariaat-Generaal te schorsen en te hervormen en aldus verzoeker de hoedanigheid van vluchteling in de zin van art. 1 A, lid 2 van de Conventie van Genève toe te kennen, dan wel de subsidiaire bescherming toe te willen kennen."

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog benevens de in dit verzoekschrift aangehaalde en geciteerde informatie geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Door partijen ter kennis gebrachte nieuwe elementen

3.1. Verzoeker legt op 24 april 2026 door middel van een aanvullende nota nieuwe elementen neer (rechtsplegingsdossier, stuk 10). Het betreft een brief van RSA van 16 januari 2026, een brief van de Europese Commissie van 4 december 2023 en een aantal medische documenten.

3.2. Verweerder legt op 17 april 2026 door middel van een aanvullende nota een bundel algemene landeninformatie neer (rechtsplegingsdossier, stuk 8).

4. Beoordeling van de zaak

4.1. Verzoekers vraag om de bestreden beslissing te schorsen is te dezen vooreerst niet dienstig. De Raad kan op grond van artikel 39/2, § 1, eerste en tweede lid van de Vreemdelingenwet de bestreden beslissing

van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen immers slechts bevestigen, hervormen, of, in bepaalde gevallen, vernietigen.

Bovendien gaat verzoeker met zijn voormelde vraag schromelijk voorbij aan het gestelde in artikel 39/70 van de Vreemdelingenwet.

4.2. De Raad doet in het kader van het voorliggende beroep, gericht tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, verder geen uitspraak over een maatregel tot terugleiding of verwijdering. Voorts maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van internationale bescherming integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU is *in casu* dan ook niet aan de orde.

4.3. Verzoeker kan verder niet worden gevolgd waar hij betoogt dat een aantal bepalingen en beginselen zouden zijn geschonden louter omwille van het feit dat de bestreden beslissing niet binnen de 15 werkdagen werd genomen.

Waar verzoeker in dit kader laat gelden dat verweerder niet overging tot het nemen van de bestreden beslissing binnen de door artikel 57/6, § 3, derde lid van de Vreemdelingenwet gestelde termijn van 15 werkdagen en hieruit afleidt dat verweerder geen toepassing meer kon of mocht maken van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad er immers vooreerst op dat de voormelde termijn een termijn van orde betreft en dat de Vreemdelingenwet geen sanctie voorziet indien deze termijn wordt overschreden. Dat deze termijn wordt overschreden, heeft aldus geenszins tot gevolg dat de commissaris-generaal niet (langer) bevoegd zou zijn om het ingediende verzoek om internationale bescherming op grond van voormelde bepaling niet-ontvankelijk te verklaren. Er anders over oordelen zou bovendien lijnrecht ingaan tegen de *ratio legis* van voormeld wetsartikel, die eruit bestaat dat de verzoeker om internationale bescherming wordt vermoed geen nood aan zulke bescherming te hebben omdat hij reeds bescherming geniet in een lidstaat van de EU (*Parl. St. Kamer*, 2016-2017, nr. 54K2548001, p.108-109).

Verzoeker toont, waar hij stelt dat de redelijke termijn zou zijn overschreden, verder niet aan welk belang hij heeft bij het aanvoeren van het gegeven dat zijn verzoek om internationale bescherming sneller had moeten worden behandeld. Hij kan namelijk niet beweren te zijn benadeeld door de langere duur van de procedure nu hij hierdoor langer bescherming genoot en aanvullende stukken kon verzamelen ter staving van zijn verzoek. Daarenboven zijn er geen wettelijke bepalingen of beginselen die de commissaris-generaal of de Raad toelaten om internationale bescherming toe te kennen louter omdat het verzoek om internationale bescherming niet binnen een bepaalde termijn werd afgehandeld.

Mede gelet op het voorgaande, toont verzoeker evenmin aan dat of op welke wijze het vertrouwensbeginsel zou zijn geschonden. Het vertrouwensbeginsel houdt immers in dat de door het bestuur bij een rechtsonderhorige gewekte rechtmatige verwachtingen zo mogelijk dienen te worden gehonoreerd. Voor de toepassing van dit beginsel dient aan drie voorwaarden te zijn voldaan: er moet sprake zijn van een vergissing van een overheidsorgaan, er dient ten gevolge van die vergissing een voordeel te zijn verleend aan een rechtsonderhorige en er mogen geen gewichtige redenen zijn die het afnemen van dit voordeel door de overheid zouden rechtvaardigen. Verzoeker toont met geen enkel concreet element aan dat *in casu* aan de opgesomde voorwaarden is voldaan. Hij maakt een schending van het vertrouwensbeginsel dan ook niet aannemelijk.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan de aangevoerde schending van het rechtszekerheidsbeginsel ook niet worden aangenomen. Het rechtszekerheidsbeginsel is een uit de rechtsstaat voortvloeiend beginsel dat inhoudt dat het recht voorzienbaar en toegankelijk dient te zijn zodat de rechtssubjecten in staat zijn de rechtsgevolgen van hun handelingen op voorhand in te schatten, en dat die rechtssubjecten moeten kunnen vertrouwen op een zekere standvastigheid bij het bestuur. Verzoeker toont gelet op het voormelde op generlei wijze aan dat, waarom of op welke wijze dit beginsel geschonden zou zijn door de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen.

Mede gelet op de voormelde vaststellingen, kan verzoeker verder niet worden gevolgd waar hij poneert dat en kan niet worden ingezien waarom de motiveringsplicht in hoofde van verweerder te dezen de verplichting met zich zou brengen om uitdrukkelijk aan te geven waarom de termijn bepaald in artikel 57/6, § 3, derde lid van de Vreemdelingenwet niet kon worden gerespecteerd en werd overschreden.

4.4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft verder tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt.

Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

4.5. Dient in het kader van de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing *in concreto* niet aanvecht of betwist waar gesteld wordt dat aan de in zijn hoofd vastgestelde bijzondere procedurele noden op passende wijze en middels de nodige steunmaatregelen werd tegemoet gekomen, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

De motieven dienaangaande luiden als volgt:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen, het psychologisch verslag van Fedasil (15.04.2025) en van M.B. (...) (25.06.2025) en de doktersvoorschriften blijkt immers dat u psychologische problemen heeft, wellicht lijdt aan een depressie en kenmerken vertoont van PTSD (CGVS, notities persoonlijk onderhoud 24/28695, 2.07.2025, p. 3, 21; document 16, groene map). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Zo werd aangegeven dat u op eender welk moment zelf pauze mocht vragen (CGVS, p. 2, 3, 10). Uit het verloop van het persoonlijk onderhoud blijkt dat u alle vragen begreep en u kon ter zake zonder aarzeling of lange pauzes antwoorden. Op het einde van het onderhoud gaf u aan de tolk en alle vragen begrepen te hebben en stelde u alles gezegd te hebben wat u wilde zeggen (CGVS, p. 21). Daarenboven maakten noch u noch uw advocaat bezwaar tegen het plaatsvinden van dit onderhoud.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

De voormelde motieven vinden steun in het dossier en zijn pertinent en terecht.

De documenten die verzoeker bij zijn aanvullende nota voegt zijn geenszins van zulke aard dat zij afbreuk kunnen doen aan of een ander licht kunnen werpen op het voorgaande.

Uit het eerste attest, dat uitgaat van een klinisch psycholoog, blijkt dat verzoeker ongeveer één keer per maand een psycholoog bezoekt. Daarbij geeft deze psycholoog, dit zonder enige verdere duiding, aan dat uit deze onderhouds zou blijken dat verzoeker extreem vermoeid is door de huidige situatie, suïcidale gedachten vertoont en kampt met angst en depressie. Nergens blijkt daaruit waarop deze bevindingen zijn gebaseerd. Evenmin blijkt hieruit dat verzoekers zelfverklaarde symptomen daarbij nader zouden zijn onderzocht; laat staan dat hieruit zou kunnen worden afgeleid dat verzoeker aan een doorgedreven psychiatrisch onderzoek zou zijn onderworpen. Verder is dit attest in bijzonder algemene bewoordingen opgemaakt. Omtrent de ernst van verzoekers zelfverklaarde symptomen en een eventuele invloed van deze symptomen op zijn dagdagelijkse functioneren, wordt in dit attest niets aangegeven. Evenmin wordt in dit attest enige uitspraak gedaan over de (mogelijke) invloed van verzoekers zelfverklaarde symptomen op zijn vermogen om zijn procedure internationale bescherming te doorlopen en in dit kader gedegen verklaringen af te leggen.

Het tweede attest is ongedateerd en geeft een verslag van een incident waarbij verzoeker op een avond aan het huilen was op de koude vloer en bij het naar binnen gaan omwille van een paniekaanval neerviel, stuipen leek te krijgen en even werd meegenomen met een ambulance waarbij hij diezelfde avond nog kon terugkeren naar het centrum. Verder wordt hierin slechts aangegeven dat verzoeker volgens diens kamergenoot vaak zit te huilen in de nacht en dat verzoeker het gevoel heeft dat hij, zeker op die momenten, niet kan praten. Ook uit dit attest kan niet worden afgeleid dat verzoeker zou kampen met psychische problemen die van zulke ernstige aard waren of zijn dat deze van invloed (konden) zijn op zijn dagdagelijkse functioneren en op zijn vermogen om op een zelfstandige en volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure internationale bescherming, om de verschillende onderhouds die in dit kader geschieden te volbrengen en om zijn relaas daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten.

Verzoeker zelf laat daarenboven na om in het kader van het voorgaande ook maar enige verdere, concrete en nuttige duiding te verstrekken. Hij vergenoegt zich er namelijk toe op algemene wijze te verwijzen naar zijn beweerde psychische problemen en kwetsbaarheid. Verzoeker toont daarbij niet *in concreto* aan dat, waar of op welke wijze zijn voorgehouden psychologische problemen van invloed zouden (kunnen) zijn geweest op zijn algemene functioneren of gezegden; laat staan dat hij zou aantonen dat, waar of hoe zulks van invloed

zou zijn geweest op de behandeling en de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming en de inhoud van de bestreden beslissing.

Dient derhalve te worden besloten dat verzoeker niet concreet aantoont of hard maakt dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert hij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt hij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

4.6. De bestreden beslissing is geschraagd op artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie.

Dient in dit kader vooreerst te worden opgemerkt dat uit de stukken van het dossier en de inhoud van de bestreden beslissing genoegzaam blijkt dat verzoeker over een internationale beschermingsstatus en nog geldige verblijfsdocumenten beschikt in Griekenland. Verzoeker beschikt immers over een ADET dat nog geldig is tot 8 januari 2027 en een Grieks vluchtelingenpaspoort dat nog geldig is tot 19 februari 2029 (administratief dossier, map 'documenten'). Bijgevolg dient te worden besloten dat niets erop wijst dat verzoeker, die in dit land beschikt over een internationale beschermingsstatus en geldige verblijfsdocumenten, heden niet zou kunnen terugkeren naar en niet opnieuw zou worden toegelaten tot Griekenland. In dit kader wordt in de bestreden beslissing aldus met recht gemotiveerd:

“Uit de elementen die voorhanden zijn (informatie verkregen van het Ministry of Migration & Asylum [Hellenic Republic], 10.07.2025, [document 2, blauwe map]; documenten 1-2, groene map), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet, namelijk de vluchtelingenstatus, in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist (CGVS, p. 9).”

Verzoeker slaagt er hoegenaamd niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Dat de bestreden beslissing en het administratief dossier geen specifieke informatie zouden bevatten omtrent zijn status en zijn verblijfsdocumenten in Griekenland, mist gelet op het voorgaande namelijk kennelijk feitelijke grondslag. Waar verzoeker erop wijst dat hij Griekenland reeds geruime tijd verlaten heeft en, verwijzende naar enkele bepalingen in Richtlijn 2011/95/EU, twijfel tracht te zaaien over het feit dat hij heden in dit land nog over een internationale beschermingsstatus en nog geldige verblijfsdocumenten beschikt, dient verder te worden opgemerkt dat overeenkomstig artikel 24 van voormelde richtlijn, dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar zijn. Dit is echter niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is de persoon die de status geniet te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (cf. artikel 11, 14, 16 en 19 van de voormelde richtlijn; artikelen waarnaar verzoeker *nota bene* zelf verwijst in het voorliggende verzoekschrift en die Griekenland als lidstaat van de EU dient te respecteren). Verzoeker toont *in casu* geheel niet aan dat één van de beperkte, uitzonderlijke omstandigheden, vermeld in de aangehaalde artikelen in de Kwalificatierichtlijn, vervuld of voorhanden zouden zijn. Evenmin toont hij aan dat zijn internationale beschermingsstatus daadwerkelijk zou dreigen te worden of zou zijn opgehouden, beëindigd, herroepen of ingetrokken. Waar hij twijfel tracht te zaaien over het feit dat hij heden nog over een internationale beschermingsstatus en nog geldige verblijfsdocumenten beschikt in Griekenland, dient aldus te worden vastgesteld dat verzoeker niet één concreet element of argument aanreikt waaruit blijkt en bijgevolg in het geheel niet aantoont dat hij in Griekenland niet langer internationale bescherming zou genieten en dat zijn verblijfsdocumenten aldaar niet meer geldig zouden zijn. Bijgevolg dient, aangezien er geen elementen voorliggen die toelaten te twifelen aan de geldigheid van verzoekers status als persoon die internationale bescherming geniet in Griekenland en van verzoekers Griekse verblijfsdocumenten, te worden besloten dat niets erop wijst dat verzoeker, die in dit land beschikt over een internationale beschermingsstatus en nog geldige verblijfsdocumenten, heden niet zou kunnen terugkeren naar en niet opnieuw zou worden toegelaten tot Griekenland.

In het kader van de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, kan voorts worden gewezen op de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof. Op 26 juni 2008 stelde het hof dat *“gezien alle EU-lidstaten partij zijn bij het EVRM, er mag van uit gegaan worden dat de fundamentele rechten er niet geschonden worden, of op z'n minst dat de betrokkenen er over de nodige beroepsmogelijkheden beschikken indien dit het geval moest zijn”* (GwH 26 juni 2008, nr.95/2008).

Eveneens kan worden verwezen naar de rechtspraak van het Europese Hof van Justitie. In het arrest van het Hof (Grote kamer) van 19 maart 2019 werd in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17 gesteld als volgt:

“83 Wat ten eerste de in punt 81 van het onderhavige arrest bedoelde situatie betreft, moet in herinnering worden gebracht dat het Unierecht steunt op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen, zoals is bepaald in artikel 2 VEU. Deze premisse impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de in het Handvest erkende grondrechten, met name in de artikelen 1 en 4 van het Handvest, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is vastgelegd (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 80 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

84 Het beginsel van wederzijds vertrouwen tussen de lidstaten is in het Unierecht van wezenlijk belang, aangezien het de mogelijkheid biedt om een ruimte zonder binnengrenzen te verwezenlijken en in stand te houden. Meer in het bijzonder vereist het beginsel van wederzijds vertrouwen, met name wat de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht betreft, dat elk van de lidstaten, behoudens uitzonderlijke omstandigheden, ervan uitgaat dat alle andere lidstaten het Unierecht en, met name, de door dat recht erkende grondrechten in acht nemen (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 81 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

85 Bijgevolg moet in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken, in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, het Verdrag van Genève en het EVRM (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 82 en aldaar aangehaalde rechtspraak). Dit is met name het geval bij de toepassing van artikel 33, lid 2, onder a), van de procedurerichtlijn, dat in het kader van de bij die richtlijn ingevoerde gemeenschappelijke asielprocedure, een uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen vormt.

86 Toch kan niet worden uitgesloten dat de werking van dit stelsel in de praktijk in een bepaalde lidstaat grote moeilijkheden ondervindt, en dat dus een ernstig risico bestaat dat personen die om internationale bescherming verzoeken, in die lidstaat worden behandeld op een wijze die hun grondrechten schendt (zie arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 83 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

87 In dit verband zij erop gewezen dat, gelet op de algemene en absolute aard van het in artikel 4 van het Handvest opgenomen verbod, dat nauw verband houdt met de eerbiediging van de menselijke waardigheid en dat zonder enige mogelijkheid tot afwijking alle vormen van onmenselijke of vernederende behandeling verbiedt, voor de toepassing van artikel 4 niet van belang is of de betrokken persoon een ernstig risico loopt op een dergelijke behandeling op het moment zelf van de overdracht, dan wel tijdens de asielprocedure of na afloop daarvan (zie naar analogie arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 88).

88 Wanneer de rechter bij wie beroep wordt ingesteld tegen een besluit waarbij een nieuw verzoek om internationale bescherming is afgewezen wegens niet-ontvankelijkheid, over gegevens beschikt die de verzoeker heeft overgelegd om aan te tonen dat er in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, een dergelijk risico bestaat, is deze rechter dan ook ertoe gehouden om op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, te oordelen of er sprake is van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken (zie naar analogie arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 90 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

89 In dat verband dient te worden benadrukt dat de in het vorige punt van het onderhavige arrest vermelde tekortkomingen alleen dan onder artikel 4 van het Handvest vallen – welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM en waarvan de inhoud en reikwijdte dus krachtens artikel 52, lid 3, van het Handvest dezelfde zijn als die welke er door genoemd verdrag aan worden toegekend – wanneer die tekortkomingen een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 91 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

90 Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 92 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

91 Die drempel wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 93).

92 Gelet op de vragen die in dit verband bij de verwijzende rechter rijzen, dient erop te worden gewezen dat, in het licht van het belang van het beginsel van wederzijds vertrouwen voor het gemeenschappelijk Europees asielstelsel, schendingen van de bepalingen van hoofdstuk VII van de kwalificatierichtlijn die niet

leiden tot een schending van artikel 4 van het Handvest, de lidstaten niet beletten de bij artikel 33, lid 2, onder a), van de procedurerichtlijn verleende bevoegdheid uit te oefenen.

93 De eveneens door de verwijzende rechter vermelde omstandigheid dat personen die subsidiaire bescherming genieten in de lidstaat die de verzoeker een dergelijke bescherming heeft verleend, geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen genieten die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden, zonder dat zij evenwel anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, kan alleen dan leiden tot de vaststelling dat de verzoeker er wordt blootgesteld aan een reëel risico op een behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest, wanneer die omstandigheid tot gevolg heeft dat die verzoeker vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie, die beantwoordt aan de in de punten 89 tot en met 91 van het onderhavige arrest genoemde criteria.

94 Hoe dan ook kan op basis van het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuwe verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, niet worden geconcludeerd dat de betrokken persoon bij overdracht aan die lidstaat, zal worden blootgesteld aan een reëel gevaar voor een behandeling die onverenigbaar is met artikel 4 van het Handvest (zie naar analogie arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 97)."

Verzoeker dient overeenkomstig het voorgaande *in casu* aldus aan te tonen dat er in Griekenland sprake zou zijn van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, alsmede dat deze tekortkomingen, gelet op alle gegevens van de voorliggende zaak, een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, en dit in zulke mate dat hij persoonlijk zou worden geconfronteerd met een zeer verregaande materiële deprivatie waardoor hij in een situatie zou terechtkomen die dermate ernstig is dat zijn toestand op zich kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Het komt daarbij aan verzoeker toe om het vermoeden dat zijn grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die hem deze bescherming verleende geëerbiedigd worden te weerleggen.

Dient in het licht van het voorgaande te worden vastgesteld dat verweerder in diens aanvullende nota en op grond van het geheel van de in deze nota aangehaalde en in het dossier opgenomen landeninformatie omtrent de algemene situatie voor begunstigten van internationale bescherming in Griekenland geheel terecht aangeeft:

"Verweerder is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken. Uit onderstaande informatie blijkt dat begunstigten van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Griekenland kent een algemeen juridisch en beleidskader, gericht op een algemene integratie in de Griekse samenleving van statushouder. Er bestaan verschillende initiatieven op landelijk, regionaal en lokaal niveau, al dan niet met ondersteuning van IGO's en NGO's, die de algemene integratie van statushouders in de Griekse samenleving trachten te bevorderen. Er zijn een beperkt aantal NGO's en overheidsprogramma's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigten van internationale bescherming.

Administratieve situatie

1. ADET

Uit bovenstaande landeninformatie volgt dat statushouders bepaalde persoonlijke documenten en gegevens nodig hebben die elementair zijn om in Griekenland toegang te verkrijgen tot basisvoorzieningen. Het gaat meer bepaald om de afgifte van een Griekse verblijfsvergunning (ADET), die wordt afgeleverd op basis van de internationale beschermingsstatus, een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA). Het al dan niet beschikken over deze officiële documenten is aldus belangrijk voor de vraag of statushouders in Griekenland het risico lopen om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Uit de landeninformatie blijkt dat het bezit van een geldige ADET immers een voorwaarde is voor het verkrijgen van een sociale zekerheidsnummer (AMKA), terwijl het bezit van een Grieks fiscaal registratienummer (AFM), al dan niet indirect, een voorwaarde vormt voor, o.a., het openen van een bankrekening, het huren van een woning, toegang tot de arbeidsmarkt of het verkrijgen van een AMKA, en het bezit van een AMKA een voorwaarde uitmaakt om, o.a., toegang te krijgen tot sociale uitkeringen, (gratis) gezondheidszorg en de arbeidsmarkt.

Aan elke begunstigde van internationale bescherming wordt een Griekse verblijfsvergunning (ADET) verleend. Uit de objectieve informatie blijkt niet dat er significante problemen worden gemeld bij het afleveren van deze verblijfsvergunning. Begunstigten van internationale bescherming in Griekenland die niet meer in het bezit zijn van hun nog geldige ADET (wegens diefstal, verlies), worden niet met dezelfde moeilijkheden

geconfronteerd als begunstigden met een vervallen ADET. Uit de objectieve informatie over de verlenging in geval van verlies van de ADET blijkt immers dat het mogelijk is een vervangkaart (replacement card) te verkrijgen in geval van verlies van de gedrukte verblijfsvergunning (ADET) (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335> ; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights).

Wat betreft de afgifte/het hernieuwen van een verblijfstitel in Griekenland (ADET), wijst het Commissariaat generaal er vooreerst op dat artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 de commissaris generaal slechts één enkele voorwaarde voor de toepassing van deze niet-ontvankelijkheidsgrond oplegt, namelijk dat de verzoekende partij "reeds bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie." Het Commissariaat-generaal herinnert aan het specifiek juridisch kader waarbinnen de beoordeling van onderhavig verzoek zich situeert, met name een verzoek om internationale bescherming van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat. In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel ("GEAS") moet bijaldien worden aangenomen dat de behandeling en rechten van verzoekende partij er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie ("Handvest") en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens ("EVRM").

Het Commissariaat-generaal acht het belangrijk om hierbij steeds voor ogen te houden dat de rapporten die voorhanden zijn veelal een kwalitatieve beschrijving geven van bepaalde situaties of problemen die zich kunnen aandienen, maar dat het tot op heden aan exact en kwantitatief cijfermateriaal ontbreekt en slechts indicatief kan worden vastgesteld hoe groot de groep Griekse statushouders is die problemen ervaart om de rechten die aan de internationale beschermingsstatus verbonden zijn te vertalen in een praktische toegang tot de nodige documenten en voorzieningen. De rapporten tonen naar mening van de commissaris-generaal alleszins niet aan dat elke (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland hierdoor getroffen zou worden.

Indien in verzoekers geval een vernieuwing van de ADET noodzakelijk is, wijst verweerder erop dat, hoewel deze rapporten een problematische situatie schetsen die extra voorzichtigheid vereist, deze niet aantonen dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en naar Griekenland terugkeren, systematisch zouden worden geconfronteerd met onredelijke vertragingen bij de afgifte of hernieuwing van hun ADET. Uit deze informatie blijkt evenmin dat het voor een dergelijke persoon onmogelijk zou zijn om zijn ADET te bekomen of verlengen, op voorwaarde dat bepaalde stappen worden ondernomen.

Volgens bovenstaande informatie, blijkt dat de hernieuwing en/of de verlenging van een ADET van begunstigden van een internationale beschermingsstatus die vanuit een andere lidstaat van de Europese Unie naar Griekenland terugkeren enige tijd in beslag kan nemen, met name drie tot zes maanden (volgens de laatste informatie waarover het CGVS beschikt: Country Report : Greece. Update 2024, p. 238). Als de ADET vervalt, wordt de AFM automatisch gedeactiveerd waardoor een risico ontstaat dat een individu bepaalde rechten verliest, zoals uitkeringen verbonden aan tewerkstelling dan wel werkloosheid. Verweerder benadrukt dat van een begunstigde van internationale bescherming in een andere EU-lidstaat verwacht wordt dat deze de nodige ernstige stappen onderneemt om er zijn rechten uit te oefenen en leven op duurzame wijze uit te bouwen, evenals om er oplossingen te zoeken voor eventuele problemen of moeilijkheden waarmee hij in die lidstaat zou worden geconfronteerd, net zoals dit in een andere lidstaat zoals België het geval zou zijn, zowel op het vlak van diens documenten als op het vlak van diens levensonderhoud. Bovendien moet worden benadrukt dat bepaalde procedures, voorwaarden en daaraan verbonden gevolgen zoals wachttijden, te leveren inspanningen, ... waarmee een begunstigde in Griekenland geconfronteerd kan worden op administratiefrechtelijk vlak of op het vlak van diens toegang tot bepaalde voorzieningen eigen zijn aan de processen en werking van structuren in elke lidstaat, en dat dit in het bijzonder het geval zal zijn wanneer de betrokkene een en ander zelf in de hand werkt (en bemoeilijkt) door zich te verplaatsen doorheen en tussen diverse lidstaten of wanneer deze zelfs doelbewust essentiële stukken zou achterhouden of vernietigen en zodoende a fortiori niet zou tegemoet komen aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid daar niet wordt aangetoond dat een en ander verband zou houden met een situatie "buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om."

Bovendien blijkt uit de landeninformatie dat de procedures voor de afgifte of verlenging van de ADET vanuit het buitenland kunnen worden gestart door het versturen van een standaardformulier via e-mail naar de Griekse asielinstanties (hoewel het afhalen van de ADET zelf ter plaatse moet gebeuren). Zo wordt volgens het laatste AIDA-rapport " the application for renewal, together with a digital photo of the beneficiary, is submitted via email to the Asylum Service and the latter's decision is notified to the applicant also via email" (vrije vertaling: "de aanvraag tot verlenging wordt, tezamen met een digitale foto van de begunstigde, via e-mail ingediend bij de Asieldienst en het besluit van deze laatste wordt via e-mail aan de aanvrager meegedeeld") (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, p. 244). Uit de landeninformatie blijkt ook dat de mogelijkheid om sinds november 2021 een online aanvraag tot verlenging van de ADET in te dienen door een aantal Ngo's als een positieve ontwikkeling is verwelkomd (Ministerie van Buitenlandse Zaken van Nederland, Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, p. 14; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights, p. 9). Bovendien stelt dit de begunstigde in staat om pas in een vergevorderd stadium van de procedure voor verlenging naar Griekenland te reizen: om naar zijn

afpraak bij het bevoegde politiebureau te gaan nadat hij de bevestiging van de Griekse autoriteiten via e-mail heeft ontvangen.

2. Paspoort

Begunstigden dienen een verzoek in te dienen bij het paspoortbureau van de Griekse politie. De begunstigde moet bepaalde documenten voorleggen, waaronder een kopie van de beslissing tot toekenning van internationale bescherming en een kopie van zijn ADET (of een bewijs dat zijn ADET-aanvraag in behandeling is), en moet de som van 84,40 euro betalen (73 euro voor kinderen). De begunstigde moet alle vereiste documenten (inclusief het betalingsbewijs) scannen en bij het bevoegde vreemdelingenbureau een afspraak aanvragen om hun aanvraag persoonlijk te bevestigen. Naast deze stappen moeten begunstigten ook een verklaring van hun diplomatieke dienst overleggen waarin wordt bevestigd dat zij geen nationaal paspoort kunnen verkrijgen. Deze stap brengt extra kosten met zich mee (AIDA, Country Report: Greece. Update 2024, p.253-256). De begunstigde moet een lijst raadplegen die regelmatig online wordt gepubliceerd om te weten te komen of het reisdocument klaar is. Als het reisdocument klaar is, moet de betrokkene naar het Regionaal Asielbureau van Thessaloniki of het Regionaal Asielbureau van Attica gaan om het in ontvangst te nemen. Al deze procedures moeten persoonlijk worden uitgevoerd (Refugee.info Greece, Travel Documents in Greece, 9 februari 2024, beschikbaar op : <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985654192535>). Het is dus duidelijk dat een begunstigde van internationale bescherming met een dergelijk reisdocument in staat is geweest om een bepaald bedrag bijeen te brengen en bepaalde complexe stappen te ondernemen die een zekere mate van digitale vaardigheid en contacten met de Griekse autoriteiten vereisen. In een dergelijk geval moeten worden vastgesteld dat er een zekere mate van vertrouwen bestaat in de Griekse politie en dat de begunstigde bij de toewijzing van zijn middelen voorrang heeft gegeven aan zijn vertrek uit Griekenland boven het doen gelden van zijn rechten in Griekenland. Uit een transversale lezing van de objectieve informatie blijkt ook dat de complexiteit van de procedures voor het verkrijgen van een paspoort niet groter is dan die voor het verkrijgen van andere documenten.

3. AFM-nummer (fiscale registratie)

De commissaris-generaal duidt verder dat uit objectieve informatie blijkt dat mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf ; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is. Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem). Na het verkrijgen van de ADET, dienen begunstigten een afspraak te maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van de AFM bij te werken (Cfr. Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights p. 20-21).

4. AMKA nummer (sociale zekerheid)

Verweerder wijst erop dat uit de informatie blijkt dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland gratis toegang hebben tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen (AIDA, Country Report: Greece. Update 2024, p. 266; en Communication on the status of migration management in mainland Greece). Uit objectieve informatie blijkt dat de belangrijkste problemen die personen met internationale bescherming in Griekenland ondervinden, verband houden met moeilijkheden om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te activeren bij de Griekse autoriteiten.

Met het sociale zekerheidsnummer (AMKA) kunnen begunstigten van internationale bescherming onder dezelfde voorwaarden als Griekse burgers gratis medische zorg krijgen. Om van deze rechten te kunnen genieten, moeten begunstigten dit nummer aanvragen, maar voortaan ook activeren. Sinds een nieuwe ministeriële verordening van december 2023, is de afgifte van een AMKA vanaf 1 april 2024 gekoppeld aan de voorwaarde van "een geldige verblijfstitel in het land met toegang tot de arbeidsmarkt". De aanvraag voor een AMKA moet in persoon gebeuren voor een zgn. KEP of e-EFKA. Sinds 22 december 2024 valt de uitgifte, activering en reactivering van de AMKA evenwel onder de verantwoordelijkheid van het ministerie van Migratie en Asiel. Sinds 1 april 2024 wordt een AMKA, het sociale zekerheidsnummer, na voorlegging van een geldige ADET, bij een eerste afgifte inactief afgegeven en moet het nummer vervolgens worden geactiveerd met een bewijs van adres en werk/studie. De verordening bepaalt dat het bewijs van verblijf kan worden geleverd op basis van een van de volgende documenten: bewijs van eigendom, huurovereenkomst, verklaring van vrije concessie of gastvrijheid, verblijfsbewijs in het kader van een huisvestingsprogramma voor vluchtelingen. Daklozen kunnen dit document vervangen door een certificaat van gebruik van een slaapzaal of een certificaat afgegeven door de gemeentelijke sociale dienst of het gemeenschapscentrum. Gedetineerden moeten een detentiecertificaat voorleggen.

Het laatste RSA-rapport, gepubliceerd in april 2025 wees ook op de verplichting voor begunstigten om een arbeidsovereenkomst of een toezegging tot aanwerving te overleggen die op het ERGANI-platform is

gedownload om hun verblijfplaats aan te tonen. Dit rapport maakt melding van een circulaire logica in Griekenland, waarbij wordt gesteld dat een actieve AMKA een van de voorwaarden is voor het verkrijgen van een arbeidsovereenkomst. Begunstigden zouden dus geen toegang hebben tot werk of sociale zekerheid, aangezien het zoeken naar een geregistreerde baan afhankelijk is van de activering van de AMKA, die op haar beurt weer afhankelijk is van die baan.

Deze circulaire logica is echter niet terug te vinden in de andere informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Het laatste AIDA-rapport dat in september 2025 is gepubliceerd, bevestigt de noodzaak om een AMKA te activeren om toegang te krijgen tot gezondheidszorg en de noodzaak voor begunstigden van bescherming om een arbeidsovereenkomst of een toezegging tot aanwerving te verstrekken die is gedownload op het ERGANI-platform om hun verblijf in Griekenland aan te tonen. Hoewel dit rapport uitgebreid ingaat op kwesties die verband houden met zowel werkgelegenheid als sociale zekerheid, wordt er geen melding gemaakt van een circulaire logica of van de noodzaak om in het bezit te zijn van een actieve AMKA om een arbeidsovereenkomst te kunnen sluiten. Een grondigere analyse van het eerder genoemde RSA-rapport (dat dus vijf maanden eerder werd gepubliceerd) maakt deze constatering des te opvallender. Uit het RSA-rapport blijkt namelijk dat er in de relevante passages (blz. 22 en 34) geen bronnen worden genoemd die deze circulaire logica bevestigen. De verwijzing naar de website van de Griekse overheid (<https://www.amka.gr/faq.html>) die bevestigt dat een bewijs van tewerkstelling moet worden voorgelegd om de AMKA te activeren, geeft geenszins aan dat een actieve AMKA een voorwaarde is voor tewerkstelling.

Uit bijkomend onderzoek (COI Focus. GRECE. Activation de l'AMKA et accès au marché du travail, van 13 februari 2026, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/griekenland-activation-de-lamka-et-acces-au-marche-du-travail>) blijkt dat een AMKA.-nummer nodig is voor de registratie van een arbeidsovereenkomst in het ERGANI-systeem, doch dit géénszins over een actief AMKA-nummer moet gaan. Het Griekse ministerie erkent echter dat, hoewel uit de wet geen sprake is van onderlinge afhankelijkheid, administratieve belemmeringen zowel de registratie van een arbeidsovereenkomst als de activering van het AMKA-nummer kunnen bemoeilijken, waardoor de indruk van een cirkelredenering ontstaat. Uit de analyse van bovenstaande objectieve informatie kan echter niet worden geconcludeerd dat een actieve AMKA noodzakelijk is om een arbeidsovereenkomst op het ERGANI-platform te registreren. Het ontbreken van concrete verwijzingen hiernaar en de door de Griekse overheid verstrekte informatie, gelezen in het licht van het laatste AIDA-rapport, laten niet toe te concluderen dat er een cirkelredenering bestaat tussen de activering van het AMKA-nummer en de registratie van een arbeidsovereenkomst. Uit de bijgebrachte bronnen blijkt niet dat om legaal te kunnen werken in Griekenland, een actieve AMKA nodig is (zie naar analogie, arrest nr. 340544 van 5 februari 2026, p. 19).

Verder wijst de info erop dat begunstigden zonder actieve AMKA niet verstoken zijn van toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat begunstigden naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat (COI Focus. GRECE. Accès aux soins de santé et détention d'un AMKA van 31 maart 2026 beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_grece_acces_aux_soins_de_sante_et_detention_dun_amka_20260331.pdf).

Verschillende ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op: https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare_; Communication on the status of migration management in mainland Greece (p. 4, 12). Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociale zekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection - beschikbaar op: https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ENGLISH_BROCHURE.pdf).

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden. Hoewel een eventueel gebrek aan geldige/actieve persoonlijke documenten kan leiden tot tijdelijke situaties waarbij statushouders/begunstigden moeilijker toegang hebben tot bepaalde basisvoorzieningen, betekent dit niet dat alle statushouders/begunstigden bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie. Dit risico hangt in de eerste plaats af van persoonlijke kenmerken, zoals de mate van zelfredzaamheid om in het eigen levensonderhoud te voorzien (via activiteiten in de formele of informele economie) of om een beroep te doen op de bijstand van organisaties die ondersteuning bieden aan statushouders/begunstigden van internationale bescherming, het al dan niet aanwezig zijn van ernstige kwetsbaarheden die een belangrijke negatieve impact hebben op de zelfredzaamheid en de mate waarin iemand over eigen middelen en/of een ondersteunend netwerk beschikt.

Verweerder is dan ook van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien

in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin. Verschillende administratieve rechtbanken, waaronder Duitse en Zwitserse administratieve rechtbanken, hebben in talrijke uitspraken geoordeeld dat verzoekers zonder ernstige gezondheidsproblemen die in staat zijn om te werken, over het algemeen gevrijwaard zijn van de risico's die inherent zijn aan de tekortkomingen van het Griekse systeem. In deze rechtspraak wordt geduid dat een loutere verwijzing naar moeilijke opvang- en levensomstandigheden in Griekenland, ook voor gezinnen met minderjarige kinderen, niet voldoende is om te oordelen dat er sprake zou zijn van een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie. Verzoekers moeten aantonen dat zij ondanks redelijke inspanningen niet in staat zijn geweest een waardig bestaan in Griekenland op te bouwen, quod non in casu. Deze arresten herinneren eraan dat de Europese jurisprudentie een bijzonder extreme drempel van armoede oplegt om te kunnen spreken van een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens.

Verweerder is derhalve van mening dat, hoewel een voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Verweerder besluit dan ook dat de persoonlijke situatie en individuele omstandigheden van de verzoeker als statushouder in Griekenland te dezen doorslaggevend zijn, en de bewijslast terzake onverkort bij hem berust, waar uit de bestreden beslissing genoegzaam kan blijken dat verzoekende partij niet tegemoetkomt aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en daaraan verbonden cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Europees Hof van Justitie”.

Wat betreft het AMA nummer kan bijkomend worden opgemerkt wat volgt. Een AMA is een sociaal verzekeringsnummer voor werk/sociale afdrachten. Uit de landeninformatie blijkt dat wanneer een statushouder voor het eerst gaat werken, ook een AMA vereist is. De statushouder ontvangt die na registratie bij het register van *Insured Persons of the National Social Security Fund* (ΕΦΚΑ / EFKA). Een afspraak bij een EFKA-afdeling kan telefonisch of per mail gemaakt worden. De volgende documenten zijn nodig bij de aanvraag voor een AMA: een verblijfsvergunning, een werkgeversverklaring (formulier E3), dit is een certificaat van aanwerving van een werkgever (intentieverklaring van een werkgever), een AFM, een AMKA, een adresbewijs en een bankrekeningnummer. Eens een AMA is verkregen, kan de werkgeversverklaring worden gefinaliseerd in een arbeidscontact en worden geüpload in ERGANI om de AMKA te activeren. Nergens uit de voorliggende informatie kan afgeleid worden dat thans een actieve AMKA vereist zou zijn voor het verkrijgen van een AMA. Zij het hierbij nog opgemerkt dat waar in de brief van RSA (d.d. 16/01/2026) gesteld wordt dat een actieve AMKA nodig is voor het verkrijgen van een AMA, deze stelling blijkt te berusten op verouderde informatie. Immers baseert RSA zich op een schrijven van de Europese Commissie van 4 december 2023 (eveneens bijgebracht door verzoekende partij), dat echter dateert van vóór de nieuwe AMKA-verordening van 23 december 2023 (in werking sinds 1 april 2024). Onder het toen geldende regelgevend kader was tewerkstelling evenwel niet vereist om een AMKA te activeren, hetgeen thans wel het geval is.

Verzoeker slaagt er in het verzoekschrift en in zijn aanvullende nota hoegenaamd niet in om afbreuk te doen aan het voorgaande. Vooreerst kan in dit kader worden opgemerkt dat verzoeker in zijn aanvullende nota verwijst naar een aantal stukken die niet bij deze aanvullende nota zijn gevoegd (zoals een schrijven van Griekse ngo's). Daarnaast blijkt dat verzoeker veelvuldig verwijst naar en kritiek uit op informatie die door verweerder niet wordt neergelegd en niet bij verweerdere aanvullende nota wordt gevoegd, die evenmin in het dossier is opgenomen en die niet ter ondersteuning van de beoordeling van de Raad wordt gebruikt. De Raad onderstreept, waar verzoeker een uitgebreid betoog voert omtrent de situatie en administratieve besommingen voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, hoe dan ook dat in de hierboven gedane analyse van de algemene situatie in Griekenland voor begunstigden van internationale bescherming met deze elementen rekening gehouden wordt en erkend wordt dat de situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland ernstig en moeilijk is, onder andere door de administratieve obstakels waarmee zij worden geconfronteerd waardoor zij in zware en schrijnende levensomstandigheden kunnen terechtkomen met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp. Tevens erkent de Raad dat, gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, er een evolutie is naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland. Echter dient te worden herhaald en benadrukt dat uit het geheel van de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie, dit in tegenstelling met wat verzoeker laat uitschijnen in het verzoekschrift en in diens aanvullende nota, in het geheel niet kan worden afgeleid dat de algemene situatie in Griekenland (onder meer op het vlak van de (gelijke) toegang tot de nodige bescherming, documenten, huisvesting, arbeidsmarkt, gezondheidszorg en andere sociale voorzieningen) zou worden gekenmerkt door dermate structurele en verregaande tekortkomingen of van

zulke ernstige aard zou zijn dat deze op zich volstaat om aan te tonen dat eenieder die aldaar internationale bescherming geniet en die vanuit een andere lidstaat van de EU terugkeert naar Griekenland zou dreigen terecht te komen in of zou worden geconfronteerd met ernstige problemen en zich daardoor zou bevinden in een situatie waarin de voormelde, bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt en waarin hij zou worden geconfronteerd met een zeer verregaande materiële deprivatie die kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Verzoeker dient zulks aldus *in concreto* en aan de hand van zijn persoonlijke omstandigheden aannemelijk te maken.

Verzoeker slaagt er *in casu* echter hoegenaamd niet in om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terecht zou riskeren te komen die dermate ernstig is dat zijn toestand zou kunnen worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling.

Dient immers te worden vastgesteld dat verzoeker niet aantoonde dat hij als begunstigde van internationale bescherming niet in staat was of is om zichzelf toegang te verschaffen tot officiële documenten en, via deze documenten, tot de nodige bescherming, huisvesting, werkgelegenheid, gezondheidszorg en andere sociale voorzieningen; laat staan dat hij zou aantonen dat hij daardoor, buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om, terecht kwam in of bij een terugkeer naar Griekenland zou riskeren terecht te komen in een situatie van een zeer verregaande materiële deprivatie, zoals hoger omschreven.

In dit kader dient vooreerst te worden herhaald dat verzoeker, zoals reeds hoger bleek, in het bezit is van een ADET dat nog geldig is tot 8 januari 2027 en een Grieks vluchtelingenpaspoort dat nog geldig is tot 13 februari 2029 (administratief dossier, map 'documenten'). Deze documenten worden niet automatisch afgegeven maar worden bekomen na het doorlopen van bepaalde administratieve procedures. Verzoeker toonde zich aldus in staat om zijn weg naar zulke procedures te vinden en deze procedures ook te doorlopen. Aangezien verzoeker wel degelijk nog steeds beschikt over geldige verblijfsdocumenten voor Griekenland, is zijn verwijzing naar (informatie over) de algemene situatie van begunstigden van internationale bescherming die niet (langer) over een geldige verblijfsvergunning beschikken, *in casu* verder niet dienstig.

Gelet op het voorgaande, dient te worden besloten dat aangenomen kan worden dat verzoeker bij een terugkeer naar Griekenland zichzelf onmiddellijk (opnieuw) toegang kan verschaffen tot de rechten die aan zijn status als begunstigde van internationale bescherming zijn verbonden.

Waar verzoeker middels zijn verwijzing naar algemene landeninformatie tracht te laten uitschijnen dat hij in de toekomst mogelijks problemen zou kunnen ondervinden ten gevolge van een laattijdige vernieuwing van zijn ADET, dient verder te worden vastgesteld dat, zoals ook reeds hoger bleek, uit de beschikbare landeninformatie, dit in tegenstelling met wat verzoeker tracht te laten uitschijnen in het voorliggende verzoekschrift en in zijn aanvullende nota, geenszins kan worden afgeleid dat personen die vanuit een ander EU-lidstaat terugkeren naar Griekenland en die nog in het bezit zijn van een geldige ADET in Griekenland in het algemeen in de onmogelijkheid zouden zijn om deze ADET te laten vernieuwen. Vooral personen die niet of niet langer in het bezit zijn van zulk document riskeren omwille van de vertragingen in de procedure ter zake mogelijke problemen. Verzoekers ADET is echter nog geldig tot 8 januari 2027 en verzoeker beschikt daarnaast over een Grieks vluchtelingenpaspoort dat nog geldig is tot 13 februari 2029. Aldus beschikt verzoeker wel over een nog geldig verblijfsdocument voor Griekenland en heeft hij nog ruimschoots de mogelijkheid om de nodige stappen te zetten om zijn ADET in Griekenland te laten vernieuwen alvorens dit document verloopt. Bovendien kan, gelet op de informatie die verzoeker zelf aanreikt en die heden beschikbaar is, aangenomen worden dat verzoeker weet welke de daartoe te ondernemen stappen zijn. De Raad wijst er in dit kader op dat de procedure voor de verlenging van de ADET door verzoeker reeds vanuit het buitenland kan worden gestart door het versturen van een standaardformulier via e-mail naar de Griekse asieliinstanties (hoewel het afhalen van de ADET zelf ter plaatse moet gebeuren). Zo geeft het laatste AIDA-rapport te kennen dat *"the application for renewal, together with a digital photo of the beneficiary, is submitted via email to the Asylum Service and the latter's decision is notified to the applicant also via email"* (vrije vertaling: *"de aanvraag tot verlenging wordt, tezamen met een digitale foto van de begunstigde, via e-mail ingediend bij de Asieldienst en het besluit van deze laatste wordt via e-mail aan de aanvrager meegedeeld"*) (*"Country Report. Greece. Update on 2024"* gepubliceerd door AIDA/ECRE op 18 september 2025, p. 236). Dit stelt de begunstigde van internationale bescherming in staat om pas in een vergevorderd stadium van de procedure voor verlenging naar Griekenland te reizen. Er mocht en mag van verzoeker bijgevolg verwacht worden dat hij zelf tijdig de nodige stappen zou ondernemen om zijn ADET te verlengen. Dat verzoeker zo hij daartoe de nodige, van hem te verwachten stappen zet(te), niet in de mogelijkheid zou zijn om zijn ADET (tijdig) te laten vernieuwen en daardoor *in concreto* in de problemen zou riskeren te komen, wordt door verzoeker aldus hoegenaamd niet aangetoond en kan niet worden gevolgd.

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt daarenboven dat verzoeker in Griekenland beschikt(e) over een AFM nummer. In dit kader wordt, dit mede gelet op hetgeen reeds hoger werd aangegeven, in de bestreden beslissing geheel terecht gemotiveerd:

“Uit objectieve informatie blijkt dat personen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen in Griekenland automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem). In dit geval hebt u uw verzoek om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend. Daarom moet worden opgemerkt dat u, toen u in Griekenland was als verzoeker, een fiscaal registratienummer had waarmee u toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het Commissariaat-generaal is daarom van mening dat u bepaalde stappen hebt kunnen ondernemen om werk te vinden en in uw levensonderhoud te voorzien. Als begunstigde van internationale bescherming werd u een ADET verleend. U moest vervolgens een afspraak maken bij de verantwoordelijke ‘Taks Office’ om de gegevens van uw AFM bij te werken (Cfr. Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights p. 20-21, gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf. Het komt u als statushouder toe om de middelen die het recht en uw status in Griekenland u bieden terdege te gebruiken, hetgeen u allerminst aantoonst.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Derhalve blijven deze motieven onverminderd overeind.

Waar verzoeker aanvoert dat het niet zou zijn aangetoond dat hij een AMKA gekregen heeft en dat hij geen toegang zou hebben tot de Griekse gezondheidszorg, alsmede waar verzoeker poneert dat hij een bijzondere kwetsbaarheid zou vertonen bij een terugkeer naar Griekenland, dient verder te worden opgemerkt dat in de bestreden beslissing, dit mede gelet op hetgeen reeds hoger werd aangegeven, met recht gemotiveerd wordt:

“U ging voor uw maag- en tandproblemen naar Laiko General Hospital Athene, maar daar stuurden ze u door naar een privé dokter omdat u geen ziekteverzekering had (CGVS, p. 20). U heeft echter geen enkele stap ondernomen om een AMKA te verkrijgen, hoewel u daar wel duidelijke instructies voor had ontvangen (CGVS, p. 14-15). Ook bent u niet naar een ander ziekenhuis gegaan om medische hulp te zoeken (CGVS, p. 20).

Het Commissariaat-generaal wijst erop dat personen die internationale bescherming genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooien van deze procedures in de periode 2020-2023 (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDAGR_2023-Update.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socioeconomic rights , gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf). U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om uw AMKA aan te vragen of te activeren. Het komt aan de verzoeker toe om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden. De informatie toont aan dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen, en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van gratis toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat (“If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription”) UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). Verschillende Ngo’s bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigten van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-tohealthcare_; en _Communication on the status of migration management in mainland Greece_ (p. 4, 12)). Toegang tot psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale

zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorginstellingen of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection beschikbaar op : [\[\[https://migrant-integration.ec.europa.eu/system/files/2023-10/Information%20Guide%20for%20Beneficiaries%20of%20International%20Protection_Eng.pdf\]\]](https://migrant-integration.ec.europa.eu/system/files/2023-10/Information%20Guide%20for%20Beneficiaries%20of%20International%20Protection_Eng.pdf)). Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

Met betrekking tot uw medische problematiek (document 17), waaromtrent u niet concreet aantoont dat uw mogelijkheden of beperkingen om in dit verband uw rechten uit te oefenen anders zijn dan de mogelijkheden of beperkingen waarmee ook de onderdanen van deze lidstaat geconfronteerd kunnen worden, moet worden opgemerkt dat dergelijke problematiek volgt uit de eventuele beperkingen van het gezondheidsstelsel in deze lidstaat op zich. Als dusdanig behoort dit aspect echter niet tot de bevoegdheden van het Commissariaat-generaal en dient u zich te beroepen op de geëigende procedure.

(...)

De vaststelling dat er in uw hoofde mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, u lijdt aan depressie, slaapproblemen en vertoont symptomen van PTSD (document 16, groene map), doet hieraan géén afbreuk, aangezien u evenmin aantoont dat uw bijzondere kwetsbaarheid het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (*Ibid.*, Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95)."

Verzoeker slaagt er geenszins in om afbreuk te doen aan de voormelde motieven. Vooreerst kan in dit kader worden opgemerkt dat verzoeker inconsistente verklaringen aflegde over de vraag of hij al dan niet over een AMKA nummer beschikte in Griekenland. Wanneer hem bijkomende vragen werden gesteld inzake zijn M-status in Griekenland, gaf verzoeker namelijk aan dat hij niet wist of hij een AMKA nummer had. Hiernaar gevraagd, stelde hij: "Ik had iets ontvangen, ik weet niet of dat AFM of AMKA was". Bij het CGVS beweerde verzoeker echter met stelligheid dat hij geen AMKA had gekregen. Hij zou er wel over gehoord hebben in het kamp maar geen zulk nummer hebben gekregen (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud (npo), p.14).

Bovendien gaf verzoeker aan dat hij zulk nummer niet kreeg omdat hij zelf, en dit ondanks dat hij daartoe duidelijke instructies kreeg, verzaakte om daartoe de nodige stappen te zetten (*ibid.*, p.14-15). Dat verzoeker heden aanvoert dat hij geen AMKA nummer heeft, is aldus niet ernstig en louter aan zijn eigen gedragingen te wijten. Het kwam en komt in dit kader aan verzoeker zelf toe om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden. Verzoeker toont, mede gelet op het voorgaande, voorts niet aan, en uit de informatie blijkt evenmin, dat zo hij daartoe bij een terugkeer daartoe alsnog de nodige stappen zou zetten, hij niet bij machte zou zijn om een AMKA nummer te bekomen. In de bestreden beslissing en in verweerders aanvullende nota wordt daarbij, zoals reeds hoger bleek, bovendien terecht opgemerkt dat, zo verzoeker deze stappen bij een terugkeer naar Griekenland nog zou moeten zetten, uit de voorliggende landeninformatie blijkt dat verzoeker in tussentijd niet verstoken zou zijn van gratis toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat hij naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat. Verzoeker ondernam daartoe, zoals blijkt uit de verklaringen die in dit kader met reden worden aangehaald in de bestreden beslissing, in het verleden desalniettemin slechts één poging.

Verzoeker toont verder geenszins aan dat hij bij een terugkeer naar Griekenland een bijzondere kwetsbaarheid zou vertonen die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen. Evenmin toont hij aan dat hij zou kampen met psychische of andere medische problemen die zouden maken dat hij een dermate verhoogde kwetsbaarheid zou vertonen dat van hem niet zou mogen worden verwacht dat hij zich bij een terugkeer naar Griekenland staande zou kunnen houden en zijn rechten op een zelfstandige wijze zou kunnen uitoefenen. Uit de door verzoeker neergelegde medische attesten, zoals opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier en zoals bij verzoekers aanvullende nota gevoegd, kan zulks namelijk niet worden afgeleid. Verder bleek reeds hoger dat verzoekers problemen op dit vlak verzoeker er kennelijk niet toe verhinderden om zijn procedure internationale bescherming te doorlopen, om zijn rechten in dit kader op een gedegen wijze te doen gelden en om in dit kader volwaardige verklaringen af te leggen. Ook blijkt duidelijk dat verzoekers problemen hem er niet toe verhinderen zich te integreren in België. Verzoeker zelf geeft in het voorliggende verzoekschrift immers aan dat hij zijn integratiebereidheid toonde, Nederlandse lessen volgde, werkte via een interimkantoor en zijn motivatie toonde om zijn leven hier op te bouwen. Verzoeker verklaarde bij het CGVS bovendien uitdrukkelijk dat zijn gezondheidstoestand in België fel verbeterd was (administratief dossier, npo, p.21).

Dat verzoeker een verhoogde kwetsbaarheid zou vertonen omdat hij zou hebben gereisd en in Griekenland in onmenselijke omstandigheden zou dienen te overleven met zijn vrouw en zijn vier jonge kinderen, zoals beweerd wordt in het onderhavige verzoekschrift, kan voorts hoegenaamd niet worden gevolgd. Verzoeker verklaarde zulks immers nooit eerder en gaf in tegendeel aan dat zijn vrouw en zijn kinderen, net als zijn ouders, nog steeds in Gaza vertoefden (administratief dossier, npo, p.6).

Het loutere feit dat verzoeker afkomstig is van Gaza, kan verder bezwaarlijk volstaan om aan te tonen of aannemelijk te maken dat verzoeker een verhoogde kwetsbaarheid zou vertonen.

Uit het geheel van verzoekers verklaringen, zoals onder meer geciteerd in de bestreden beslissing en het voorliggende verzoekschrift, blijkt verder duidelijk dat verzoeker, ondanks dat hij gedurende zijn verblijf in Griekenland te kampen kreeg met bepaalde moeilijkheden, voldoende zelfredzaamheid tentoonspreekt en tentoonspreekt en dat hij zich niet bevond en er geen concrete indicaties zijn dat hij zich bij een terugkeer naar Griekenland zou bevinden in een situatie die aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en de cumulatieve voorwaarden, zoals hierboven omschreven, voldoet. Verzoeker toont niet aan dat hij in het verleden in Griekenland door de onverschilligheid van de aldaar aanwezige autoriteiten en voor zover hij volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, door omstandigheden buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes, terecht zou zijn gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelde om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over onderdak, en die negatieve gevolgen zou hebben gehad voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling brachten die onverenigbaar waren met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties die erop wijzen dat zulks bij een terugkeer wel het geval zou zijn. Voorts toont verzoeker niet aan dat, zo hij toch in zulke omstandigheden zou riskeren terecht te komen, hij zijn rechten ter zake niet zou kunnen doen gelden indien hij daartoe een ernstige en aanhoudende poging zou ondernemen.

Uit verzoekers houding en gedragingen in het verleden, kan namelijk in het geheel niet worden afgeleid dat het voor verzoeker onmogelijk was of zou zijn om zijn rechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland op een gedegen wijze te doen gelden.

Vooreerst dient in dit kader te worden vastgesteld dat verzoeker duidelijk geen oprechte intentie had om zich op een blijvende en duurzame wijze in Griekenland te vestigen. Verzoeker gaf namelijk aan dat hij van meet af aan en reeds van in Gaza van plan was om naar België te komen (administratief dossier, npo, p.7).

Bovendien ondernam verzoeker, hoewel zulks gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen wel degelijk van hem mocht worden verwacht, nauwelijks enige poging om zijn rechten in Griekenland te doen gelden en liet hij na aldaar de nodige stappen te zetten en om een ernstige en aanhoudende poging te doen om zich op een duurzame wijze in Griekenland te vestigen. Zoals reeds hoger bleek, liet verzoeker, hoewel hij daartoe duidelijke instructies kreeg, immers na om een AMKA nummer aan te vragen en liet hij na om een ander ziekenhuis te proberen wanneer hij eenmalig verstoken bleef van hulp. Ook liet verzoeker kennelijk na om concrete stappen te zetten om zichzelf in duurzame huisvesting te voorzien (administratief dossier, npo, p.18). Verder beperkte verzoekers zoektocht naar werk zich tot het bezoeken van één bushalte waar dagloners werden opgepikt. Voor het overige ondernam verzoeker geen andere concrete of gerichte inspanningen om werk te vinden (*ibid.*, p.20). Hoewel verzoeker een Arabischtalige hulporganisatie vond die hem voorzag in dagopvang, kledij en drank, contacteerde verzoeker voorts geen andere hulporganisaties (*ibid.*, p.20).

Verzoeker vertoonde en vertoont daarenboven de nodige zelfredzaamheid en zelfstandigheid. Zo is verzoeker hooggeschoold, studeerde hij twee jaar aan de universiteit en beschikt hij over een diploma bedrijfsbeheer (administratief dossier, npo, p.5). Eveneens gaf verzoeker aan het Engels machtig te zijn (*ibid.*, p.5). Bovendien regelde verzoeker zelf zijn reis van Gaza naar Europa, met de hulp van zijn vrienden en familie uit Gaza. Hij reisde daarbij alleen, via onder meer Egypte en Turkije (*ibid.*, p.7-9). Voorts bleek reeds hoger dat verzoeker in staat is om zijn weg naar de nodige administratieve procedures te vinden en zulke procedures te doorlopen. Op deze manier bewoog hij immers zijn ADET en zijn vluchtelingenpaspoort in Griekenland. Ook vond verzoeker in België zijn weg naar de procedure internationale bescherming en toont hij zich in staat deze te doorlopen. Verzoeker slaagde er verder in om, wanneer daar nood aan was, zichzelf te voorzien van een dak boven zijn hoofd. Zo verbleef hij onder meer in verlaten toeristenverblijven en een omgebouwd huis in een landelijke regio nabij Athene (*ibid.*, p.11). Bovendien vond verzoeker zijn weg naar een school voor gratis taallessen. Wanneer hij daar enkele malen werd weggestuurd, probeerde hij voorts de Griekse taal te leren via YouTube, via de sociale media en via DuoLingo (*ibid.*, p.17). Daarenboven werd verzoeker geholpen door mensen en vond hij zijn weg naar een Arabischtalige organisatie. Onder meer via deze weg kreeg hij eten en drinken, kon hij zijn gsm opladen, kreeg hij tweedehandskleren, had hij dagopvang en kon hij gebruik maken van een wc en douche (*ibid.*, p.18). Op deze wijze slaagde verzoeker er in Griekenland in om, dit ondanks dat hij daartoe nauwelijks pogingen ondernam, zichzelf in de nodige basisvoorzieningen te voorzien. Daarnaast kon verzoeker er een aantal jobs bemachtigen (*ibid.*, p.19). Verzoeker bleek verder in staat om verschillende reisbewegingen te maken binnen Griekenland, en dit tussen Kos en Athene (*ibid.*, p.11). Voorts was en is verzoeker actief op sociale media en heeft hij een netwerk op Facebook (*ibid.*, p.7). Daarnaast vestigt verzoeker in zijn verzoekschrift zelf uitdrukkelijk de aandacht op zijn integratievermogen en -bereidheid in België en bleken deze ook reeds tijdens het persoonlijk onderhoud bij verweerder. Zo schreef verzoeker zich in voor en volgde hij Nederlandse lessen, werkte hij via een interimkantoor en toonde hij zijn motivatie om zijn leven op te bouwen (*ibid.*, p.4-5).

Uit het geheel van verzoekers voormelde verklaringen en de voorgaande, op basis en inzake deze verklaringen gedane vaststellingen, blijkt duidelijk en genoegzaam dat verzoeker voldoende autonoom en zelfredzaam is om zich bij terugkeer naar Griekenland zelfstandig te handhaven. Er kan dan ook niet worden ingezien waarom een terugkeer naar Griekenland om daar een duurzaam bestaan uit te bouwen voor verzoeker, die over de nodige zelfredzaamheid, keuzemogelijkheden en de capaciteit om complexe stappen te ondernemen beschikt, niet mogelijk zou zijn.

Bovendien beschikt verzoeker daarnaast over een familiaal netwerk in Griekenland en Europa dat hem bij een terugkeer naar Griekenland (financieel) kan ondersteunen. Zo heeft verzoeker in Griekenland twee neven, van wie er één hem financieel hielp en waarbij deze laatste neef nog steeds in Griekenland is (administratief dossier, npo, p.5-6, 10; map 'documenten'). Daarnaast heeft verzoeker nog verschillende familieleden in België. Minstens één van hen heeft daarbij de Belgische nationaliteit (administratief dossier, npo, p.6). Tevens kan in dit kader worden herhaald dat verzoeker actief is en over een netwerk beschikt op de sociale media.

Wat betreft de incidenten waarvan verzoeker in het verleden slachtoffer zou zijn geworden in Griekenland, wordt in de bestreden beslissing verder met recht gemotiveerd:

“Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met bepaalde ernstige feiten en situaties, namelijk slagen en verwondingen door de politie bij jullie ontsnappingspoging uit het gesloten centrum en gebrek aan medische verzorging (CGVS, p. 15-16), moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

(...)

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van incidenten met derden en aanvaringen met de daar aanwezige autoriteiten (CGVS, p. 15, 16, 18), moet worden opgemerkt dat deze situatie niet kan worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende behandeling.

- *Bovendien blijkt op basis van de gegevens die voorhanden zijn dat u naar aanleiding van uw ervaringen geen pogingen hebt ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties, hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet.*

- *Voor de meerdere incidenten die u aanhaalt, i.e. fouilleringen, een agent die een sigaret op uw hand doofde, een aanval door een verslaafde met een spuit, diefstal van uw rugzak en onderbetaling door werkgevers, heeft u hiervan nergens melding gemaakt of aangifte gedaan (CGVS, p. 15, 16, 18, 20).”*

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Hij vergenoegt zich er immers toe zijn eerder afgelegde verklaringen omtrent de ondergane feiten te herhalen en daarbij te poneren dat hieruit een risico op mishandeling vanwege de autoriteiten zou blijken. Hiermee ontkracht verzoeker de voormelde motieven hoegenaamd niet. Er liggen te dezen bovendien geen concrete indicaties voor waaruit zou kunnen worden afgeleid dat verzoeker in de toekomst opnieuw slachtoffer zou riskeren te worden van vergelijkbare incidenten. Hoe dan ook dient te worden vastgesteld dat verzoeker in het geheel niet aantoonde dat hij bij een eventuele herhaling van dergelijke feiten en zo hij daartoe de nodige stappen zou zetten verstoken zou riskeren te blijven van de bescherming van de Griekse autoriteiten. Dat de Griekse autoriteiten niet over de nodige capaciteiten zouden beschikken om bescherming te bieden tegen of in het geval van dergelijke feiten, wordt door verzoeker namelijk op generlei wijze aangetoond of aannemelijk gemaakt en kan uit de beschikbare landeninformatie hoegenaamd niet worden afgeleid.

Gelet op het voorgaande, kan worden aangenomen dat verzoekers grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, dat hij bij machte is om zijn rechten aldaar op een gedegen wijze te doen gelden en uit te oefenen en dat de aldaar aanwezige autoriteiten in staat zijn om hem, bij eventuele problemen dienaangaande en op zijn verzoek, een effectieve en gelijkwaardige bescherming en bijstand te bieden. Verzoeker toont derhalve niet concreet aan dat hij, zo hij hiertoe in Griekenland, eventueel met de hulp van de Griekse autoriteiten en/of de aldaar aanwezige hulporganisaties en netwerken, een ernstige en doorgedreven poging zou ondernemen, bij eventuele toekomstige problemen en/of een mogelijke gebrekkige toegang tot de nodige huisvesting, tewerkstelling, gezondheidszorg en voorzieningen, verstoken zou blijven van de nodige bescherming, bijstand en ondersteuning. Zo toch aangenomen zou kunnen worden dat verzoekers toegang tot de nodige bescherming, bijstand en ondersteuning ondanks de rechten waarover hij beschikt en die aan zijn internationale beschermingsstatus verbonden zijn dermate bemoeilijkt zou worden of onmogelijk zou worden gemaakt, *quod non*, dan nog dient verder te worden opgemerkt dat verzoeker geenszins aantoonde dat dit (louter) zou kunnen worden toegeschreven aan zijn hoedanigheid van begunstigde van internationale bescherming of zijn nationaliteit.

Evenmin toont hij, zo zulks al aannemelijk zou zijn, aan dat hij in dit kader zijn rechten in Griekenland niet zou kunnen afdwingen aan de hand van de mogelijkheden die de vigerende Griekse wetgeving en de Europese regelgeving hem daartoe bieden.

Dat verzoeker, zo hij hiertoe bij een terugkeer naar Griekenland een ernstige en doorgedreven poging zou ondernemen, verhinderd zou worden om, dit eventueel met de hulp en ondersteuning van de in Griekenland aanwezige autoriteiten, organisaties en netwerken, zijn meest fundamentele grondrechten uit te oefenen, en dit in zulke mate dat de hoger aangehaalde, bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereikt zou zijn en dat hij persoonlijk zou worden geconfronteerd met een zeer verregaande materiële deprivatie waardoor hij in een situatie zou dreigen terecht te komen die dermate ernstig is dat zijn toestand op zich kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling, is aldus in het geheel niet aangetoond.

De Raad benadrukt te dezen dat Griekenland als EU-lidstaat gebonden is aan het EU-acquis dat voorziet in (minimum)normen inzake rechten en voordelen die verbonden zijn aan verzoekers beschermingsstatus en waarvan hij gebruik kan maken. Aldus kan er worden vanuit gegaan dat de fundamentele rechten van de verzoekende partij er verzekerd zijn, dat de geboden bescherming in wezen doeltreffend is, dat Griekenland het non-refoulement beginsel naleeft en dat de levensstandaard van de verzoekende partij in Griekenland niet gekwalificeerd kan worden als zijnde vervolging of ernstige schade. Verzoeker slaagt er, mede gelet op het voorgaande, geenszins in om het tegendeel aan te tonen. Hij toont niet concreet aan dat de levensomstandigheden waarin hij in Griekenland zou terechtkomen een schending uitmaken van zijn fundamentele rechten en brengt geen argumenten bij die een overtuigende, concrete aanwijzing vormen van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in zijn hoofd en ten overstaan van Griekenland. Er zijn evenmin aanwijzingen dat de verzoekende partij verhinderd zou zijn om opnieuw tot het grondgebied van Griekenland te worden toegelaten. Verzoekers situatie als persoon die internationale bescherming geniet verschilt bovendien fundamenteel van de situatie van de persoon die om internationale bescherming verzoekt. Als persoon die internationale bescherming geniet, heeft hij binnen de EU immers een specifieke bescherming tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de EU zijn er ook een verblijfsrecht en diverse rechten en voordelen op het gebied van toegang tot werk, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden met zijn status. Het feit dat de algemene economische toestand in de lidstaten van de EU verschillend is, ondermijnt deze vaststelling niet. Niet alle ingezetenen van de EU hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, werk en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de EU genieten. De vaststelling dat er verschillen bestaan tussen de lidstaten van de EU in de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, houdt in hoofdte van de verzoekende partij op zich geen vervolging in overeenkomstig artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade overeenkomstig artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het feit dat, zoals in het verzoekschrift wordt aangevoerd, gezinshereniging in theorie mogelijk is, doch het in de praktijk wordt belemmerd en/of zelfs onmogelijk wordt (gemaakt), toont verder niet aan dat Griekse statushouders, zoals verzoeker, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zouden/dreigen te belanden. Dit gegeven op zich bereikt als dusdanig niet de vereiste drempel van zwaarwegendheid. Bovendien blijkt niet dat statushouders in Griekenland in deze lidstaat geen gerechtelijke of andere stappen zouden kunnen ondernemen indien zij menen dat hen onterecht de toegang tot een dergelijke procedure wordt ontzegd of bemoeilijkt.

De overige door verzoeker neergelegde stukken en documenten, zoals opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens in het geheel niet worden weerlegd of betwist, tot slot ook geen afbreuk doen aan de hoger gedane vaststellingen.

4.7. Gelet op het voorgaande, heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met recht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van verzoekers verzoek om internationale bescherming op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet en dient het beroep te worden verworpen.

4.8. In acht genomen hetgeen voorafgaat, is verzoekers verwijzing naar en betoog inzake de toestand in en zijn nood aan internationale bescherming ten aanzien van zijn land en regio van herkomst verder niet dienstig.

4.9. Verzoeker toont voor het overige niet aan dat en op welke wijze het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissing zouden zijn geschonden. Derhalve wordt ook de schending van deze beginselen door verzoeker niet op dienstige wijze aangevoerd.

4.10. De Raad ziet gelet op het voorgaande tot slot geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig mei tweeduizend zesentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT